

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 126, ЧИСЛО 5, П'ЯТНИЦЯ, 1 ЛЮТОГО 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 5, FRIDAY, FEBRUARY 1, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Кандидатів прибуває... Хто є хто?

Петро Часто

Президентська кампанія в Україні стає все цікавішою – ледве не щодня довшіє список кандидатів, самими їхніми іменами даючи відчуття, наскільки багатоманітною – в політичному, культурному, моральному сенсі – є сьогоднішня українська реальність. І все було б добре, якби ця багатоманітність не доходила до внутрішнього розламу, до принципової незгоди і до взаємної ворожнечі між обома берегами української політичної ріки.

На одному її березі з приємністю бачимо особистостей, за котрими стоїть майбутня Україна – сильна і непохитна у своїй свободі і незалежності, справедлива у соціальній сутності, відкрита до світу і водночас вірна власним джерелам духу.

На другому, і це дуже дивує, – щось зовсім протилежне: підступні наміри підбити наш народ на манівці, затуманити його прояснену двома революціями національну самосвідомість і повернути у становище „меншого брата“. Дуже дивує, бо ж діється це на 28-му році відновленої державної самостійності. Скільки ще треба зусиль і жертв, аби ці підлі спроби назавжди припинилися?

Ще неможливо передбачити, яким буде останній момент змагання за президентський пост, чия програма і стратегія виявиться переконливішою і чого у цих виборах буде більше – боротьби за українську Україну чи боротьби за владу. Тому нині, напередодні великої бурі, коли в українській спільноті ще панує відносний спокій, варто придивитися до тих кандидатів, чийх імен ще не знаходимо в жодних передвиборних оцінюваннях, але за ними вчуваються причетність до однієї з обидвох протилежних течій – проукраїнської і проросійської.

До першої належить симпатичний, на наш погляд, колишній учитель історії, відтак народний депутат, відтак чільний представник України у „Мінському процесі“ Роман Безсмертний. „Свобода“ вже писала про нього – як про дуже досвідченого та все ще повною мірою не зреалізованого політика. Цими днями він повідомив про щось амбітніше, ніж участь у президентській кампанії: мова йде про створення принципово нової партії – неоконсервативної, республіканської за своєю ідеологією і лібертаріанської за економічною програмою. Певна річ, український парламентаризм, вкрай виснажений впливом олігархату, має місце для такої партії.

Не меншу цікавість викликає кандидатура журналіста Дмитра Гнапа, відомого своїми мужніми розслідуваннями корупційних схем у вищих ешелонах влади. Людина чесна, розумна, глибоко українська. Й коли він каже – „я не буду гіршим президентом, ніж Тимошенко чи Ляшко“, то нема підстав не вірити цим його словам.

Так само багатством в Україні дає надію дуже ймовірне повернення у велику політику співака Святослава Вакарчука. 22 січня він висту-

(Закінчення на стор. 19)

Патріярха Філарета вітали з 90-літтям

Виступає Національний заслужений академічний український народний хор України ім. Григорія Верьовки. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – 23 січня Почесний Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет відзначав своє 90-ліття. З цієї нагоди у Катедральному соборі св. Володимира було відслужено Літургію, яку очолив Патріярх Філарет у співслуженні собору архиєреїв, які прибули до столиці привітати Патріярха з днем народження, та численного духовенства. Були виклада-

чі Київської православної богословської академії, а разом з Патріяршим та кліросним хорами собору співав також і хор академії під керівництвом диякона Юрія Мигалія.

Були присутні представники державної влади та громадськості з різних регіонів України, добровольці і захисники України та інтелігенція. Зі словом проповіді звернувся Архієпис-

(Закінчення на стор. 17)

Україна та Ізраїль ухвалили угоду про вільну торгівлю

Підписи під угодою про вільну торгівлю поставили Міністер економічного розвитку і торгівлі України Степан Кубів (зліва) та Міністер економіки Ізраїля Елі Коен. (Фото: Посольство України в Ізраїлі)

ЄРУСАЛИМ. – 21 січня в Єрусалимі було підписано угоду про вільну торгівлю між Україною та Ізраїлем. Це сталося під час офіційної візиту Президента України Петра Порошенка. Свої підписи під угодою поставили Міністер еко-

номічного розвитку і торгівлі України Степан Кубів та Міністер економіки Ізраїля Елі Коен.

Угода не лише сприятиме співробітництву

(Закінчення на стор. 15)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Радилися про транзит газу

БРЮСЕЛЬ. – 22 січня відбулися тристоронні переговори у форматі Україна-Європейська Комісія-Росія, присвячені майбутньому транзитові газу територію України після завершення у 2019 році дії транзитного контракту між компаніями „Нафтогаз України” та „Газпром”. Сторони окреслили свої позиції щодо механізмів транзиту російського газу. Зокрема, російська сторона запропонувала продовжити дію існуючих контрактів. Україна повідомила про готовність розглядати майбутні угоди тільки у випадку їх повної відповідності європейському енергетичному законодавству, щоб захистити інтереси України і не дозволити Росії вдаватися до неринкових та неконкурентних методів, які вона неодноразово використовувала. Позицію України повністю поділяє і Європейська Комісія, представники якої відзначили значний прогрес України у впровадженні європейського законодавства на ринку газу. (МЗС України)

■ До Уругваю можна без візи

КИЇВ. – 15 лютого набирає чинності Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Східної Республіки Уругвай про взаємне скасування візових вимог, підписана 26 вересня 2018 року у Нью-Йорку. Громадяни України, які користуються паспортами громадянства України для виїзду за кордон (біометричними та небіометричними), можуть перебувати на території Уругваю упродовж строку, що не перевищує 90 днів, який поновлюється на інший строк у 90 днів. Громадяни Уругваю теж можуть перебувати на території України протягом такого строку. Громадяни України та Уругваю повинні дотримуватись законодавства, що застосовується на території держави під час свого в'їзду, перебування та виїзду. (МЗС України)

■ Вже зареєстровано 22 кандидати у президенти

КИЇВ. – 28 січня Центральна виборча комісія (ЦВК) зареєструвала Руслана Кошулинського (Всеукраїнське об'єднання „Свобода”) та самовисуванця Олександра Данилюка кандидатами на посаду Президента. Таким чином, ЦВК зареєструвала вже 22 кандидати на посаду Президента України: Ігоря Шевченка, Сергія Капліна, Валентина Наливайченка, Віталія Скоцика, Андрія Садового, Віталія Купрія, Євгенія Мураєва, Анатолія Гриценка, Геннадія Балашова, Ольгу Богомолець, Олександра Шевченка, Романа Насірова, Юрія Бойка, Олега Ляшка, Аркадія Корнацького, Олександра Вілкула, Юлію Тимошенко, Дмитра Добродімова, Олександра Мороза, Іллю Киву, Р. Кошулинського та О. Данилюка. Висування кандидатів політичними партіями або шляхом самовисування та подання кандидатами документів до ЦВК триватиме до 3 лютого. Перед поданням документів кандидат або партія, яка його висунула, має внести грошову заставу у розмірі 2.5 млн. грн. Реєстрація кандидатів у президенти триватиме до 8 лютого включно. („Укрінформ”)

■ Чернігівщина переходить на електромобілі

ЧЕРНІГІВ. – У місті встановлено перші чотири станції для підзарядки електромобілів. Про це 28 січня повідомив підприємець і депутат обласної ради Сергій Охонько. На своїй сторінці у „Фейсбук” він запросив до співпраці всіх, хто бажає розмістити електрозаправки біля власних підприємств та придбати електромобілі. Ці станції – перші в обласному центрі. Наприкінці 2018 року встановлення електрозаправок почалося в Ніжині Чернігівської області. До кінця року у Ніжині буде розміщено 25 станцій, на території Чернігівської області – понад 100. З наступного місяця почнуть продаж електромобілів у Ніжині, Прилуках та Чернігові. („Укрінформ”)

СВІТОВІ ПОДІЇ

Венесуельська криза: причини і наслідки

Олександр Хара

Як далі може розгортатися ситуація у Венесуелі? Очільник опозиції Хуан Гуайдо оголосив себе тимчасовим президентом, і його вже підтримали США, Канада, Євросоюз та низка інших країн, а натомість про підтримку чинного президента Ніколаса Мадуро заявили Росія, Китай, Туреччина й інші.

Спершу згадаймо кілька епізодів. Передусім: в травні 2018 року у Венесуелі відбулися так звані вибори, на яких переміг Н. Мадуро. Більшість демократичних країн не визнали результати цього голосування. Бо, по-перше, була суттєво завищена участь виборців: за офіційними даними, вона склала 46 відс., а опозиційні сили стверджують, що вона була максимум на рівні 25 відс. По-друге, у виборах не брав участі жоден представник опозиційних сил. Тому наразі у Венесуелі діє влада, що не є легітимною в очах світової спільноти та значної частини населення країни.

До того ж, Венесуела переживає провал економіки. До листопада 2018 року інфляція в цій країні сягнула 1,300,000 відс. у річному розрахунку. Також у країні відчувається гостра нестача товарів першої необхідності. Згідно з результатами опитування однієї венесуельської організації, що було проведено ще в у 2017 році, 64 відс. респондентів втратили в середньому 11 кілограмів ваги через нестачу їжі. Цей приклад добре ілюструє обвал венесуельської економіки та гуманітарну кризу в цій країні.

Крім того, Венесуела є першою у світі за рівнем злочинності. Це спричинило відтік населення з країни – близько 3 млн. венесуельців залишили країну, тобто майже 10 відс. населення. Таким чином, у Венесуелі триває глибока соціальна, гуманітарна і політична криза, яку вгамувати об'єднаннями чи суто технічними речами неможливо.

Наразі Н. Мадуро підтримує не лише військове керівництво Венесуелі. Верховний суд Венесуелі складається здебільшого з його прихильників. Тобто, якщо буде спроба політичного врегулювання нинішньої ситуації, то тяжко припустити, що Верховний суд піде на поступки і визнає, що Н. Мадуро не є президентом, натомість керівником країни є Х. Гуайдо, який сам себе призначив тимчасовим президентом.

Також важливо, що керівництво державної нафтової компанії Венесуелі висловило повну підтримку президентові Н. Мадурові. А ця ком-

панія фактично і є всією економікою Венесуелі і чи не єдиним джерелом надходження валюти в державу. Протести, які нині відбуваються у Венесуелі, підтримали широкі верстви населення – окрім самих низів. Низи традиційно, з часів Уго Чавеса, дотримуються лівацьких поглядів. Вони вірять в те, що сьогоднішні протести керуються Сполученими Штатами і є результатом змови місцевих еліт проти „лівого” уряду. Тому покищо ці протести не підтримуються найбільш активними. У деяких містах вони все ж приєдналися до акцій протесту, але рушійною силою поточних подій є середній прошарок.

Чи зможуть терези перехилитися, аби ситуація змінилася на користь Х. Гуайдо? Це залежатиме від масовості і кривавості акцій протесту, які зараз відбуваються. Також, прогнозуючи можливі наслідки сьогоднішніх подій у Венесуелі, не можна відкидати фактору втручання Росії та Китаю. Як відомо, Президент США Дональд Трамп одразу заявив, що підтримує Х. Гуайдо і не матиме жодних справ з Н. Мадуром, але при цьому він не розглядає можливості військової інтервенції.

Натомість Росія фінансово підтримує Венесуелу: раніше вона пообіцяла Венесуелі 6 млрд. дол., з них 5 млрд. мають піти у нафтогазовий сектор і 1 млрд. – у гірничо-видобувний сектор. Крім того, Росія, вважаючи себе великою геополітичною потугою, використовує Венесуелу як майданчик для погроз Сполученим Штатам. Нещодавно в країні перебували російські стратегічні бомбардувальники, що було викликом засвідчуванням сили з боку Росії на американському континенті. Венесуела потрібна Володимирі Путінові для того, щоб розхитувати ситуацію в Північній Америці і погрожувати США. Власне, тому Росія може вжити певних заходів – підтримати та посилити режим Н. Мадуро своєю військовою присутністю. Цього виключати не можна. Для України, напевно, це був би непоганий варіант, оскільки він би означав ще більше загострення взаємин між Москвою та Вашингтоном, а також додаткові витрати для Росії, можливі нові санкції та геополітичне перенавантаження. Для України це було б вигідно. Але наскільки б усі ці гіпотетичні кроки врятували Н. Мадуро, зараз прогнозувати неможливо.

Безумовно, Н. Мадуро також буде стримано підтримувати Китай. Взагалі, якщо поглянути на перелік країн, які стали на бік Х. Гуай-

(Закінчення на стор. 16)

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

США здатні унеможливити „Північний потік-2”

Михайло Гончар

Російський проект газопроводу „Північний потік-2” є нічим іншим, як політичним проектом. Проте зупиняти його на цій стадії вже недоцільно. Таку думку висловив голова Мюнхенської конференції з безпеки Вольфганг Ішінгер.

„Відмовлятися від нього тепер, після 10 років дискусій, коли вже здійснено 90 відс. робіт, було б поганою ідеєю”, – заявив він.

Таке висловлювання є чистою маніпуляцією! По-перше, дискусії ведуться не 10 років, а три з половиною – з моменту ініціювання „Газпромом” „Північного потоку-2” на Петербурзькому міжнародному економічному форумі 2015 року. По-друге, ніяких 90 відс. робіт ще не виконано. Якщо взяти співвідношення кілометражу укладених труб до загальної довжини двох ниток, то це на сьогодні не понад 20 відс. Це не рахуючи немалої кількості набережних та пуско-налагоджувальних робіт, а також беручи до уваги, що ще навіть не розпочатий відвідний від „Північного потоку-2” газопровід через усю Німеччину, Чехію в напрямку австрійського Бавмгартену, без якого газ далі балтійського узбережжя Німеччини нікуди не потрапить.

Тому аргумент В. Ішінгера просто нікчемний. Інша справа, хто його так дезінформував.

Можу припустити, що без Герхарда Шродера і Матіаса Варніга тут не обійшлося.

Ще одна брехня з Берліну: цей проект не зірве вже ніхто.

„Санкції США можуть спричинити вихід з нього західних компаній, у тому числі німецьких концернів. Це, однак, не призведе до згорання проекту. У такому разі Росія реалізує його самостійно, і тоді вже ніхто не матиме впливу на збереження транзиту газу через Україну”, – заявив Міністр закордонних справ Німеччини Гайко Маас.

Російський „Газпром” технічно нездатний будувати такі масштабні підводні газопровідні системи. Їх для нього будують західні компанії – або італійська „Saipem”, або швейцарська „Allseas Group”, як оце зараз з „Північним потоком-2”. Усе, що збудував „Газпром” під водою – це короткий і на мілководді газопровід „Джубга-Лазаревське-Сочі”.

Тому якщо США натиснуть на швейцарців, то „Газпром” спіймає облизня.

Ну, а німці не отримають відкати. Тому так нервують і брешуть в стилі Гебеляса – чим більша брехня, тим легше в неї повірять.

(„Високий замок”, 18 січня)

Михайло Гончар – експерт з енергетичних питань, Київ

В Україні відзначили День Соборности

22 січня в Україні святкували День Соборности. Цього дня у 1919 році проголосили Акт Злуки Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної Республіки. Нижче вміщено повідомлення „Укрінформ“ про святкування містх України.

ДНІПРО

У День Соборности дніпрян створили живу мапу України та величезне серце на площі біля міської ради та заспівали гімн. У центрі мапи учасники підняли велику жовто-блакитну цифру 100 до дня проголошення Акта Злуки. (Фото: Микола М'якишиков, „Укрінформ“)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Загальмовано велику приватизацію

КИЇВ. – 28 січня Апеляційний адміністративний суд відмовив Фондові державного майна у задоволенні апеляційної скарги щодо розб'юкування процесу великої приватизації п'яти підприємств. Консорціями інвестиційних радників, які були відібрані ще на початку вересня 2018 року, зобов'язувалися підготувати підприємства до продажу за три-чотири місяці. Отже, у грудні 2018 року Фонд вже завершував би безпосередню підготовку до приватизації вугільної компанії „Краснолиманська“, заводу „Електроважмаш“, фармацевтичної компанії „Індар“, Об'єднаної гірничо-хімічної компанії, Одеського припортового заводу і переходив би до оголошення конкурсів з продажу. („Укрінформ“)

■ Кандидати до суду не були чесні

КИЇВ. – 28 січня сумніви у членів Громадської ради міжнародних експертів щодо кандидатів на посади до Вищого антикорупційного суду викликали невідповідності у деклараціях, уникнення сплати податків та невідповідні професійні навички. Про це сказав голова ради Ентоні Гупер. Він уточнив, що в деклараціях деяких кандидатів члени ради виявляли автомобілі чи нерухомість, придбані за суми, значно вищі від задекларованих. На розгляд ради було винесено 49 кандидатур, щодо яких у експертів виникли сумніви, і лише сімом із них вдалося розв'язати занепокоєння. Участь у конкурсі до Вищого антикорупційного суду продовжує 71 кандидат із 113-ти, які успішно склали іспит. („Укрінформ“)

■ Дівчина замерзла в лісі

ПЕРГА, Житомирська область. – Україну 28 січня сколихнула історія 20-річної Ірини Дворецької, яка замерзла в лісі після того, як її 8 січня нібито висадив в мороз водій автобуса, оскільки в неї не було грошей. Кондуктор і водій твердять, що вона вийшла сама. Кажуть, що свідки розповіли їм про те, як водій став вимагати у неї заплатити за проїзд, а коли з'ясувалося, що в неї немає грошей, сказав їй виходити на наступній зупинці. Тієї ночі було 18 градусів морозу за Цельсієм. Дорога у село засніжена і веде через ліс. Через два дні тіло дівчини в лісі знайшов батько. Дівчина спочатку йшла уздовж траси, а потім звернула на бічну стежку, аби шлях до рідного села скоротити на півтора кілометра. Та коротка дорога виявилася оманливою. Дівчина збилася зі шляху і провалилася в боброву яму, наповнену водою. Вибратися з крижаної пастки вона не змогла. (BBC)

■ Роксоляні повернули українство

СТАМБУЛ. – Українська сторона добилася історичної справедливості – вдалося вилучити текст напису про нібито російське походження дружини султана Сулеймана I Роксоляни біля її усипальниці в мечеті у Стамбулі. Тепер там вказано, що вона з українського Рогатина. У Посольстві України в Туреччині розповіли 28 січня, що неточність в біографії Роксоляни, яка розміщена біля її усипальниці, помітили дипломати. Турецька сторона швидко відреагувала на їхнє звернення та оперативно вирішила усі формальності. Тепер у написі сказано: „Вона донька священика з Рогатина, який розміщений на території нинішньої України“. (BBC)

■ Не хочуть Межигір'я

КИЇВ. – Національне агентство з управління і розшуку активів (АРМА) 25 січня продовжило конкурс на пошук управителя арештованої резиденції экс-президента Віктора Януковича „Межигір'я“ до 28 лютого. Конкурс продовжили через обурення і тиск громадських організацій та журналістів-розслідувачів. Директор АРМА Антон Янчук заявив, що до конкурсу долучилися лише дві юридичні особи: Товариство „Атлант Девелоп“ і Національний парк „Межигір'я“. А. Янчук сказав: „Ми двічі продовжували конкурс, залучали пресу, зверталися до підприємців. Все зробили, що могли. І саме завдяки активній позиції журналістів-розслідувачів ми отримали надію і шанс продовжити конкурс і залучити підприємців до конкурсу“. (Радіо Свобода)

ЖИТОМИР

До Дня Соборности України на межі Новоград-Волинського району Житомирщини та Корецького району Рівненщини люди утворили живий ланцюг єднання, розгорнули 200-метровий прапор України та передали рушник єднання. (Фото: Ірина Чириця, „Укрінформ“)

ЧЕРКАСИ

22 січня на Соборній площі Черкас зібралось кілька сотень черкашан до 100-річчя Акту Злуки. Привітала черкашан зі святом заступниця міського голови Людмила Бодунос. Вона сказала: „Коли наші предки в цей день об'єднувалися, вони вірили, що український народ може боротися, об'єднавши свої зусилля. Отож бажаю нам перемоги, щоб оці діти, які стоять біля мене, росли на українській землі і разом з нами любили свою державу“. (Фото: Олександр Костирко)

УЖГОРОД

В Ужгороді до Дня Соборности історичною частиною міста пронесли 100-метровий жовто-блакитний стяг і згодом з'єднали прапором два береги Ужа – на знак єдності між сходом та заходом. Керівники Закарпаття, військові, студенти, представники громадських організацій, священнослужителі поклали квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові та Президентові Карпатської України о. Августинові Волошинові. (Фото: Сергій Гудак, „Укрінформ“)

ЧЕРНІВЦІ

У День Соборности України 800 учнів та вчителів гімназії ч. 5 утворили живий ланцюг єдності та розгорнули 25-метровий прапор України. Одинадцятикласники винесли прапор України та стяг гімназії, пронесли уздовж ланцюга єдності й виконали гімн України. (Фото: Віталій Олійник, „Укрінформ“)

КИЇВ – „Укрпошта“ випустила марку до 100-річчя проголошення Акту Злуки УНР і ЗУНР. Сама марка сірого кольору. На ній зображено прапор та написано „100 років проголошення Акта Злуки УНР і ЗУНР“. На маркованому аркуші, що складається з восьми марок, надруковано: „Однині вєдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України – Західноукраїнська Народна Республіка і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснились одвічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України. Універсал Директорії УНР 22 січня 1919 року“.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Комісія видала звіт після стрілянини

ТАЛАГАСІ, Флоріда. — Після того, як в лютому 2018 року колишній студент середньої школи в Паркленді застрелив 17 осіб і поранив 17, було створено стейтову комісію для дослідження цієї трагедії. Комісія, до якої входять правоохоронні урядовці, публічні посадовці та родичі вбитих студентів, видала свій 458-сторінковий звіт 2 січня. Комісія діятиме до 2023 року й наглядатиме над запропонованими реформами. Вона вказала на незадовільні процедури безпеки в школі та невідповідну реакцію місцевої поліції на стрілянину. Звіт іде до губернатора Ріка Ската й провідників стейтової легіслатури. Між рекомендаціями комісії є добровільне озброєння вчителів та збільшення видатків на шкільну безпеку. („*South Florida Sun Sentinel*“)

■ Що думають американці про ЗМІ?

ВАШІНГТОН. — Дослідчий інститут „Пю Рісирч Сентер“ 18 січня оприлюднив статистику про те, що думають американці про засоби масової інформації (ЗМІ). Більшість респондентів (58 відс.) переконані, що ЗМІ не розуміють звичайних американців. Лише 40 відс. сказали, що ЗМІ розуміють їх. Розподіл поглядів є виразно по партійній лінії: велика більшість республіканців (73 відс. проти 25 відс.) вважає, що ЗМІ не розуміють їх. Натомість серед демократів більшість (58 відс. проти 40 відс.) вважає, що ЗМІ їх розуміють. (www.pewresearch.org)

■ Колишній редактор критикує газету

НЮ-ЙОРК. — Колишній виконавчий редактор газети „Ню-Йорк Таймс“ Джим Абрамсон скритикував газету 2 січня, кажучи, що деякі новини є „очевидно проти Трампа“, а деякі заголовки й статті „просто висловлюють опінію“. Дж. Абрамсон була на своїй посаді в газеті в 2011-2014 роках, а відтак її звільнено. Її нова книжка „Торгівці правдою“ появиться друком 5 лютого. В ній вона критикує теперішнього виконавчого редактора Діна Баквета. Дж. Абрамсон пише, що число читачів газети зросло на 600 тис. осіб впродовж перших шести місяців президентства Дональда Трампа. На її думку, тому що більшість читачів газети є ліберальними, газеті фінансово оплачується друкувати негативні статті про президента. („*The Hill*“)

■ Французи незадоволені своїм урядом

ПАРИЖ. — Згідно з опитуваннями, оприлюдненими 3 січня, три чверті французів є незадоволені урядом Президента Емануеля Макрона. Впродовж останніх двох місяців хвиля протестів сколихнула країною. Це приневолило президента відкликати заплановане високе підвищення ціни за пальне. Тільки 25 відс. народу схвалюють діяльність Е. Макрона після 20 місяців його перебування на посаді президента. („*Reuters*“)

■ США перестерігають Венесуелю

КАРАКАС. — США наклали санкції 28 січня на державну нафтову компанію Венесуелі. Це означає, що компанія не зможе дотриматися своїх контрактів з північноамериканськими покупцями. Уряд Президента Ніколяса Мадуро 29 січня звернувся до Верховного суду з проханням накласти обмеження на подорожування і заморозити банківські рахунки самопроголошеного тимчасового Президента Хуана Гуайдо. Генеральний прокурор Тарек Саб також звернувся до Верховного суду з вимогою розпочати прелімінарне дослідження Х. Гуайдо, закидаючи йому надання допомоги чужим країнам для втручання у внутрішні справи Венесуелі. У відповідь дорадник президента в справах національної безпеки США Джан Болтон перестеріг, що „будуть поважні наслідки для тих, хто старається підірвати демократію і пошкодити Гуайдо“. Соціалістичний уряд Н. Мадуро старається стримати економічний провал країни, в якій за минулий рік інфляція досягнула неймовірних 1.7 млн. відс. Згідно з обчисленнями ООН, понад 2.3 млн. венесуельців покинули свою батьківщину від 2015 року. Н. Мадуро розпочав свій другий термін на посаді президента 10 січня після спірних виборів. Його інавгурація спричинила масові протести, в яких загинуло понад 40 осіб, а 850 було заарештовано. США та ряд інших країн визнали Х. Гуайдо легітимним президентом країни. („*Reuters*“)

Збулося пророцтво Йосифа Сліпого про незалежну Церкву і Україну

Роман Колядюк

17 лютого відзначатимемо 127 років з дня народження Кардинала Йосифа Сліпого, який ще в 1963 році вперше на весь світ проголосив ідею самоврядного Патріархату Української Церкви на такому історичному зібранні, як Вселенський Собор у Ватикані. Це була спроба отримати Київський Патріархат для однієї з гілок української Християнської Церкви східного обряду – Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ), що має тяглість від Київського Князя Володимира. Пророчим і духовно цілющим для вже кількох поколінь українців є від 1981 року Заповіт Й. Сліпого, Верховного Архiepіскопа УГКЦ, члена Східної Конгрегації і Екзарха Великої України (за рукоположенням Андрея Шептицького в 1939 році).

„Патріархат Церкви – це видимий знак зрілості і самобутності помісної Церкви та могутній чинник в церковному і народному житті. Не дивно, що такі світлі постаті в нашій історії, як Митрополит Петро Могила та Митрополит Йосиф Веніамин Рутський, в найбільш трагічних часах нашого церковного занепаду і роз'єднання, робили всі можливі заходи, щоб повернути єдність Церкви і рятувати її перед загибеллю, об'єднавши всіх на твердій основі Патріархату Київського і всієї Руси. Важливість Патріархату розуміли також правителі відродженої молоді української держави в революційних роках 1917-1920, коли висловлювали бажання бачити в Митрополиті Андрії Шептицьким, щойно звільненому в'язні царської Росії, першого Патріарха Києво-Галицького та всієї Руси. Наочний вияв цього бажання дає затверджена і проголошена Конституція Української Народної Республіки в 1920 році, щоправда, Конституція, яку зневажено, та, попри те, вона свідчить про невмирущу ідею Патріархату нашої Церкви, – пише в Заповіді Й. Сліпий і пророкує, – Як показує історія Христової Церкви на просторі Східної Європи, Київський Патріархат мав бути, і з певністю став би ним, рятунком церковної єдності у Вселенській Христовій Церкві і рятунком нашої української, церковної і національної єдності“.

2019 рік увійде в історію як рік отримання Томосу для єднання православних українців в Православній Церкві України, як торжество, за висловом Й. Сліпого у Заповіді щодо Патріархату і автокефалії Церкви, давнього поняття

„Української Правди, в якому сплітаються Істина і Справедливість“.

Минулого століття предстоятель УГКЦ Й. Сліпий неодноразово був покараний керівництвом СРСР за неприєднання до імперської політики Кремля та його Церкви, створеної у 1943 році під контролем спецслужб. Замість посади Митрополита Київського Російської Православної Церкви Й. Сліпий обрав концтабори з ув'язненими християнами, священниками і був тричі засуджений у 1953, 1957, 1962 роках разом на 18 років, та не зрікся сану і Христової Віри.

Президент США Рональд Рейган, відповідно до християнського погляду на внутрішню і міжнародну політику Кремля, назвав СРСР в біблійному сенсі „Імперією зла“, а також „центром зла в сучасному світі“. Оголошення боротьби з цим „злом“ відбулося у виступі перед Національною асоціацією евангелістів США у Флориді 8 березня 1983 року. Через 35 років Президент України Петро Порошенко у виступі з нагоди 1030-річчя хрещення Київської Руси-України публічно заявив, що Російська Православна Церква „цілковито і беззастережно підтримує реваншистську імперську політику Кремля. Ба більше: сама доктрина „русского мира“ народилася в люксових келіях ієрархів РПЦ“.

Духовне відродження в єдності і протистояння християн „хитроцям диявольським“ Й. Сліпий заповів українцям всіх національностей і християнських конфесій: „Разом зі змаганнями за повноту життя нашої Церкви на початках патріархального устрою тісно в'яжуться змагання за церковне об'єднання українського народу. Душевно радію, коли бачу, що хоч ще церковно не з'єдинені в одній Церкві сини і дочки Українського народу, з хрестами на своїх плечах вже з'єднані в Христі і в Його терпіннях наближаються одні до одних, щоб привітатися поцілунком миру та обнятися у братній любові! Висловлюючи цю радість, благаю вас усіх, а моє благання нехай буде моїм Заповітом: один одного обійміть! Промовмо – Браття! Ідіть слідами Слути Божого Андрея, який усе життя присвятив великій ідеї об'єднання християн, ставши благовісником єдності Христової Церкви! Ставайте всі в обороні прав Української Католицької Церкви, але бороніть права Української Православної Церкви, так само жорстко зни-

(Закінчення на стор. 6)

ГЛИБИННІ ПРОЦЕСИ ЖИТТЯ

Помісна Церква і психічне здоров'я української нації

Спартак Суббота

Наше суспільство перебуває на стадії формування унікальної ідентичності українців.

Насправді це порядок денний кінця XIX-початку XX ст., коли в результаті розпаду імперій в Європі з'явилися національні держави. Після жовтневого перевороту 1917 року, за часів Української Народної Республіки, Україна не встигла його повністю вирішити у зв'язку з поверненням вже до нової, советської, імперії, у складі якої перебувала до 1991 року.

22 роки незалежності без видимих загроз та викликів припали прагнення українців до повноти самоідентифікації та самовизначення. Це питання знов постало гостро лише під час воєнного конфлікту, який загрожував не тільки існуванню української держави, а й майбутньому української нації.

Від самого початку історії людства всі політичні та соціальні установи були засновані на релігійних віруваннях та традиціях.

Мета будь-якої релігії – вплив на душевний стан та використання його для володіння суспільною думкою. Релігійні епохи, що момен-

тально змінювали народи, відійшли у минуле, але пам'ять про те, як ці народи здійснювали неймовірні перетворення, не дають спокою сучасним політикам.

Попри відділення Церкви від держави, третина громадян України вважають себе православними. Самостійна канонічна Церква є елементом державотворення і центром духовного впливу на душевний стан громадян. Навіть атеїсти та вірні інших конфесій обговорюють церковне питання в Україні.

З наукової точки зору, народні маси потребують релігії тому, що всі вірування – політичні, божественні і соціальні – приймаються суспільством, коли вони обгорнуті в релігійну форму та не припускають жодних заперечень, як нова народжена релігійна догма. Недарма ця риторика є стрижнем виборчої кампанії одного з чільних кандидатів.

Звичайно, останні п'ять років ситуація в Україні змінювалася дуже стрімко. Усі зовнішні події – військовий конфлікт, спад економіки, суспільні розколи на національному та куль-

(Закінчення на стор. 5)

СКУ розгортає Міжнародну місію зі спостереження за виборами в Україні

ТОРОНТО. – Світовий Конгрес Українців (СКУ) інформує про розгортання Міжнародної місії СКУ зі спостереження за виборами 2019 року в Україні. Місія оцінюватиме виборчий процес щодо дотримання національного законодавства України і зобов'язань перед Організацією з Безпеки і Співробітництва в Європі та Радою Європи, а також інших міжнародних стандартів щодо демократичних виборів.

Разом з цим місія спостерігатиме за намаганнями чужинських урядів впливати на вибори шляхом дезінформації, кібератак, провокацій та інших спроб підірвати цілісність виборчого процесу та легітимність демократії в Україні.

Місія включатиме діяльність довгострокових та короткотермінових спостерігачів в Україні та в дипломатичних представництвах України у всьому світі.

Місія надаватиме оцінку президентських

виборів, призначених на 31 березня та у разі другої тури голосування 21 квітня, а також парламентських виборів, запланованих на 27 жовтня.

Попередній Президент СКУ Євген Чолій був призначений головою місії.

СКУ закликає добровольців узяти участь у роботі місії в якості довгострокових та короткотермінових спостерігачів. Термін подання заявок для довгострокових спостерігачів 7 лютого та для короткотермінових спостерігачів 10 березня.

Аплікаційний пакет документів, включно з анкетом, яка необхідна для реєстрації апліканта спостерігачем в Центральній виборчій комісії України, доступний на головній сторінці веб-сайту СКУ – www.ukrainianworldcongress.org/index.php/id/846/lang/ua.

СКУ

Відкрито барельєф Симона Петлюри

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – 21 січня у столиці відкрили меморіальний барельєф Голови Директорії Української Народної Республіки, Головного Отамана Військ і Фльоти УНР Симона Петлюри.

Пам'ятну дошку, виготовлену скульптором Василем Маркушем, відкрили на початку вулиці, що носить ім'я С. Петлюри. Саме тут в січні 1918 року тривали бої підрозділів Армії УНР з більшовиками. Ця дошка є першим увічненням пам'яті творця української державности початку ХХ ст. у столиці.

На церемонії відкриття були присутні Віцепрем'єр міністер України Павло Розенко, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, Міністер культури Євген Нищук, начальник Київського військового ліцею ім. Івана Богуна Ігор Гордійчук, кобзар Тарас Компаніченко та інші.

У виступах промовців підкреслювалась мужність головного отамана, як приклад для наслідування для захисників України на нинішній російсько-українській війні. Також вели мову про встановлення величного пам'ятника С. Петлюрі і знесення пам'ятника більшовикові Миколі Щорсу, який нищив Київ та киян.

Меморіальний барельєф Голови Директорії Української Народної Республіки Симона Петлюри. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Помісна Церква...

(Закінчення зі стор. 4)

турному ґрунті, соціальна криза, – породжують у людині й внутрішній хаос. А це виливається у сильну психологічну проблему дефіциту відчуття належності до соціальних груп та українського суспільства загалом. Тобто зачіпає питання української ідентичності.

Що це значить для сфери психічного здоров'я?

Існують два фундаментальні страхи людини. Це страх смерті і страх бути неприйнятним соціальною групою або вигнаним з неї.

Відчуття ж належності до соціальної групи формує добробут людини та її здоров'я. Дати людині віру – означає у десять разів збільшити її силу. Недарма в Євангелії сказано: віра може зрушити гори.

Нещодавні соціологічні дослідження компанії „Seetarget“ виявили поступове зростання самоусвідомленості й формування позиції: „Я – українець“, „Ми – українці“.

Особливо позитивно на українське суспільство у цьому пляні може вплинути створення помісної Православної Церкви.

Іюстав Ле Бон писав, що разом з новою релігійною ідеєю народжується нова цивілізація. Справді, це цивілізаційний вибір від самоізоляції у Церкві Російської імперії на користь Вселенського православного простору. Це повернення до простору, що свого часу панував у Києві за Гетьмана Івана Мазепа, Митрополи-

та Петра Могили та інших славетних українців.

Але радянські міти дуже суттєво впливають на релігійну свідомість і сьогодні. Суспільство сперечається про „канонічність“, дату Різдва та інші зовнішні атрибути церковного життя, нав'язані радянською та російською пропагандою.

Тому цікаво у цьому контексті згадати, що у 1998 році Патріарх Константинопольський видав Томос про надання автокефалії Православної Церкві Чеських земель та Словаччини.

До речі, Російська Православна Церква в особі Патріарха Московського Алексія намагалася теж надати цій Церкві, що була до цього часу Екзархатом Московської Патріархії, автокефалію з метою зберегти за собою вплив на духовне життя. За рік по тому соціологічне опитування представників релігійного прошарку цих держав показало зростання усвідомлення національної ідентичності.

Приклади створення інших помісних Церков за останні роки дають нам надію на завершення формування української політичної нації. Тобто, створення єдиної української помісної Церкви породить механізм впливу на всі соціальні групи без винятку. А відтак кожен почуватиметься належним до великої спільноти, що зветься українським народом.

(„Українська правда“, 10 січня)

Спартак Суббота – психоаналітик, кандидат психологічних наук, член Української Асоціації психоаналізу – Європейської Конфедерації психоаналітичних психотерапій, Київ

АМЕРИКА І СВІТ

Газета перепросила Меланію Трамп

ЛОНДОН. — Британська газета „Телеграф“ перепросила і заплатила відшкодування Меланії Трамп, дружині президента США, за публікацію фальшивих матеріалів. У своїй заяві 26 січня газета перепросила М. Трамп і її родину за зміст статті з 19 січня, в якій фальшиво схарактеризовано її батька, а також неправдиво описано її успішну кар'єру як моделі, яку вона зустріла Дональда Трампа. Газета не виявила, яку суму вона заплатила М. Трамп, щоб полагодити цю справу. „Телеграф“ – одна з найбільших газет країни – традиційно пов'язана з Консервативною партією. У 2017 році М. Трамп успішно судила британську газету „Дейлі Мейл“ за наклеп і отримала відшкодування від цього бульварного видання. („Associated Press“)

Вимагають доступу до перекладачів

ВАШІНГТОН. — Демократичні провідники в Сенаті вимагають доступу до перекладачів, котрі були присутніми під час всіх переговорів Президента Дональда Трампа з Президентом Росії Володимиром Путіним. Сенатори Баб Менендес з Нью-Джерсі й Джек Рід з Ровд Айленд, найвищі за рангою члени Сенатського Комітету для закордонних справ і Комітету збройних сил, відповідно, вислали листа 16 січня до президента, щоб перекладачі змогли поговорити з конгресменами. Лист вислано в часі, коли Білий Дім обороняється перед закидами про можливі зв'язки президента з Москвою. Сенатори пишуть, що було б „в інтересах національної безпеки США, щоб який-небудь запис цих розмов зберігся і був негайно переданий Конгресові“. Білий Дім регулярно аргументує, що Д. Трамп займає твердішу лінію супроти Росії, ніж деякі його попередники. („MSN“)

Камери стали жертвами демонстрацій

ПАРИЖ. — Міністер внутрішніх справ Франції Хрістофе Кастанер сказав 10 січня, що демонстранти у Франції впродовж останніх двох місяців регулярно нищать фотокамери для затримання тих, хто перевищує швидкість. Протести в країні почалися після того, як уряд заповів високе підвищення цін за пальне. Маштаб шкоди від демонстрацій не був знаним, аж міністер визнав, що знищено понад половину з 3,200 камер в країні. Обмеження швидкості їзди в країні вже було контроверсійним після того, як уряд знизив дозволу швидкість на багатьох головних дорогах до 80 кілометрів (50 миль) на годину. („BBC“)

Заборонено питати про громадянство

НЮ-ЙОРК. — Федеральний суддя вирішив 15 січня, що плян Президентської Адміністрації питати про громадянство на переписі населення 2020 року є незаконним. Суддя Джесі Фурман, котрого назначив Президент Барак Обама, сказав, що рішення Секретаря торгівлі Вілбура Роса додати питання про громадянство до перепису було „довільним і примхливим“ і заборонив включати це питання в запитнику. Рішення судді було відповіддю на два об'єднані позови: один від 18 демократичних стейтів, Округи Колумбія, 15 міст і повітів і Конференції посадників США, і другий від коаліції груп за емігрантські права. Представник Департаменту справедливості Келі Лако сказала, що це питання вже було на переписах в минулому, і що воно „остаточно захищає право на голосування й допомагає забезпечити вільні й справедливі вибори для всіх американців“. („The Hill“)

Ізраїль відкрив нову автодорогу

ЄРУСАЛИМ. — Ізраїль відкрив нову автодорогу 10 січня на Західному Березі. Автошлях номер 470 є на північний схід від Єрусалиму, але на цій дорозі є великий конкретний мур, який розділяє рух на ізраїльську та палестинську частини. Критики кажуть, що ця автомагістраль є „апартеїд“ – частиною дорожньої системи, яка сприяє ізраїльським поселенцям. Ізраїль каже, що нова дорога є кращим сполученням між поселенцями та містом. Під час війни 1967 року Ізраїль захопив східний Єрусалим та Західний Берег. Палестинці хочуть, щоб ці території були частиною їхньої майбутньої держави. Більшість міжнародної спільноти вважає ізраїльські поселення нелегальними й перепонами до миру. („Chicago Tribune“)

Ідеї Давосу і реальність

Від 22 до 25 січня у швейцарському місті Давосі відбувався Всесвітній економічний форум – 47-ий з черги. Заснована у 1971 році швейцарським професором з економіки Клавсом Швабом, ця неурядова організація своєю головною місією проголосила „прагнення до поліпшення світу шляхом залучення бізнесу, політичних, академічних та інших провідників суспільства у формування глобальних, регіональних і галузевих порядків денних”. Форум об'єднує чільних членів урядів понад 100 країн, керівників понад 1,000 провідних компаній світу, діячів міжнародних організацій, авторитетних мислителів, інтелектуалів та журналістів. В цьому році Давос зібрав майже 3,000 учасників, в публічних і закритих дискусіях вони обговорювали проблеми глобалізації в епоху четвертої технологічної революції, зокрема розвиток енергетики, цифрової економіки, криптовалют, кібербезпеки.

Попри розмаїття тем, було визначено шість ключових питань: „Як ми можемо врятувати планету, не зупиняючи економічного зростання; чи можете ви бути патріотом і громадянином світу; як має виглядати людська праця в майбутньому; як переконатися, що технології роблять життя кращим, а не навпаки; як створити справедливішу економіку; як ми можемо краще співпрацювати з країнами?”.

Цього разу на форумі були відсутні, з різних поважних причин, Президент США Дональд Трамп, Президент Франції Емануель Макрон, Прем'єр-міністр Великобританії Тереза Мей. Україну в Давосі представляли Президент Петро Порошенко, Міністер охорони здоров'я Уляна Супрун, Міністер фінансів Оксана Маркарова, Віце-прем'єр з питань Євроінтеграції Іванна Клімпуш-Цинцадзе та міський голова Києва Віталій Кличко.

Обговорення найгостріших проблем людства – це завжди добре. Залишається дивуватися, чому після тих мудрих дискусій у світі не більше справедливості. Давос, розумні розмови – це гарно, негарно тільки, що на банкових рахунках восьми світових багатіїв лежить більше грошей, ніж їх мають три чверті мешканців планети. Теперішнє соціальне розшарування вражає: майже мільярд людей щодня лягають спати голодними; 80 відс. населення земної кулі витрачає в день шість дол.; 800 млн. не мають доступу до безпечної питної води; кожна третя людина на планеті живе без електрики; 17 відс. населення землі – зовсім неграмотні люди.

Четверта промислова революція лише поглиблює ці негативні процеси. Наприклад, казково збагатилися за пару останніх років творці біткоїну, надприбутки плывуть, збільшуючи нерівність у світі, на рахунки нових монополістів – Amazon, Facebook, Microsoft, Google, Alibaba. „Розрив між багатими й бідними по всьому світі є найбільшою світовою проблемою, яка породжує загрозу глобальної нестабільності та громадянських війн”, – застерігає професор Каліфорнійського університету Вільям Робінсон.

А що в Україні? За оцінками провідного українського демографа академіка Елли Лібанової, доходи 10 відс. найбагатших перевищують доходи 10 відс. найбідніших українців у 40 разів.

Варте увагу зізнання самого засновника Давоського форуму, К. Шваба: „Суспільний договір, яким послуговувалося багато країн, зруйнований. В очах багатьох він став „антисуспільним договором”, переможцем є бізнес, котрому дістається все”.

Отже, запитання не риторичне: яка віддаль між обговоренням світових проблем і їхнім практичним вирішенням?

ІСТОРІЯ

Спомин про сало

Левко Хмельковський

24 травня 1948 року Мусій Фесак, якого доля привела до США, записав до свого щоденника: „Коли ми повернулися до готелю, то дружина вже чекала з готовим обідом. Їли, аж мило було подивитися, як смачно все з'їдаємо. Щоб був там тутешній чоловік, то напевно не повірив би, що ми все це з'їли. Всього багато. Таке враження було в 1939 році, коли прийшли в Польщу більшовики. Як вони брали ковбасу не по одному чи два кілограми, а по 10 кілограмів. Купували й усе інше, що попадало під руки. Так і ми, хто тепер прийшов до Америки, робимо це тут. Усі мають повні торби, зразу видно, що це новоприбулі з Європи несуть закупи. В Європі робітник не міг стільки купити за свій заробіток.

Тут сала ніхто не бере, тільки ті, що приїхали, то ще купують, але і то вже не хочуть його їсти. Але як пригадаєш, що колись, якби було це сало, то вже нічого іншого не хотілося б, бо бракувало навіть картоплі”.

Цей запис повернув мою пам'ять до 1952 року. Так багато сала я ще не мав. Кусень сала був такий великий, що я навіть боявся до нього доторкнутися. Сало поклада до моєї торби директорка дитячого будинку Зінаїда Григорівна, коли виряджала мене до Кам'янка-Подільського. До торби вона поклада нову сорочку і свідоцтво про неповну середню освіту.

Того літа семирічну школу закінчили 16 вихованців Головчинського спеціального дитячого будинку ім. Сталіна. Вісім хлопців і вісім дівчат. Хлопці йшли до індустріального технікуму. Дівчата – до педучилища. Усі – до Кам'янця. Мені до індустріального не можна. Моя мама була в Сибіру за 58-ою Статтею. На 10 років. Я знайшов у довіднику залізничний технікум у Києві. На вулиці Стадіонній. Професія – технікум СЦБ. Тобто сигналізація, централізація і блокування. Я намовив до цього технікуму мого приятеля таджика Віктора Бардаєва. Насправді він був Мансур, але ми тоді цього ще не знали. Його прийняли, а мої документи повернули. Мені не можна. Зінаїда Григорівна порозпитувала і знайшла у Кам'янці новий сільсько-господарський технікум, де вчили на бухгалтерів радгоспів. Зінаїда Григорівна дала мені сала і сорочку. Я мав поїхати і спробувати.

Збулося пророцтво...

(Закінчення зі стор. 4)

щеною чужим насиллям! Бороніть також інші християнські і релігійні громади на українській землі, всі бо вони позбавлені основної свободи сумління і віровизнання та всі терплять за їхню віру в Єдиного Бога!”.

В унісон Заповіту Й. Сліпого звучить екуменічна позиція нинішнього глави УГКЦ Святослава Шевчука відносно автокефалії і Томосу, що визначає стратегічні перспективи церков Східного обряду київського походження. 19

Потяг прийшов до Кам'янця з Проскурова пізно увечері. Далі потяги не ходили – через Дністер ще не було мосту на Буковину. Біля двірця був невеликий парк і я ліг спати під деревом. Коли прокинувся, обіч сиділи сільські жінки, які почали мені дякувати, бо на залізничі швандяли хлопці з сиротинців і вони їх боялися. Жінки приїхали на базар.

Я довго шукав технікум. Знайшов далеко за містом у радгоспі – навчальному комбінаті. Директор Смирнов узяв до рук мій з'яттий в торбі атестат і задоволено посмінувся – у мене були лише п'ятірки. Вчителька, яка сиділа обіч нього, іронічно сказала: „Мабуть, не вмів у Києві написати свою автобіографію?”. Я заплакав. Я тоді був соромливий і часто плакав, коли до мене зверталися. Директор з докором подивився на вчительку і сказав, що я вже прийнятий до технікуму і можу приїздити на навчання.

Потяг прибув до Проскурова і решту 40 кілометрів я проїхав випадковою вантажівкою, яка везла дерев'яні колоди. Поблизу Меджибожа водій мене висадив. Водіям вантажівок не дозволяли брати пасажирів, але вони брали, знаючи, де стоїть міліція. Від Меджибожа до Головчинців я йшов сім кілометрів високим берегом Південного Буга. Вже минув Меджибізьку фортецю, у якій діяв молокозавод, коли згадав про сало. Треба було його з'їсти. Я сів на траву, дістав сало і почав його їсти. При цьому пригадав, що вже мав подібну пригоду в попередньому дитячому будинку у Старокостянтиніві. У місті я мав багато знайомих і, йдучи з школи, відвідував їх з корисливою метою. Мені давали кусень хліба. Було що й посипаного цукром. У місті був голод і їсти на вулиці було небезпечно. Вихованцям не дозволяли виходити увечері на вулиці, бо дітей ловили на м'ясо. Але й принести хліб до дитячого будинку я не міг – мене побили б ті старші вихованці, яким не вистачило б хліба. Вони були пірати. Йдучи порожнім базаром я став крадькома жувати хліб, але доїсти не встиг і заховав решту у сніг, щоб потім знайти.

Коли я це пригадав, то вирішив, що й рештки сала закопаю над Бугом, а потім знайду. Так і зробив. От сорочку я соромився віддати, і вона довго лежала у моїй шафці, але близився час виїзду на навчання і вихователька знайшла і забрала сорочку.

грудня 2018 року Патріарх Святослав звернувся до Митрополита Православної Церкви України Єпифанія з пропозицією „разом почати шлях до єдності і правди”.

Явище Томосу хвилею патріотизму потужно зрушило процес єднання громадян України всіх національностей в Українській Церкві як частині Вселенської Христової Церкви поза конфесіями, про що пророке мріяв незламний патріот Й. Сліпий.

Спеціально для „Свободи”

Д-р Роман Колядюк – спеціальний кореспондент громадсько-політичного порталу „Воля народу”, Київ.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”	
Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com
Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.	

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Треба протистояти дезінформації

СРСР, а сьогодні його спадкоємець Російська Федерація роками активно користувалися і користуються сьогодні зброєю дезінформації і пропаганди не менш вдало, ніж військовою зброєю. Яскравим прикладом певної успіху такого підходу стало недавнє твердження Президента США Дональда Трампа про те, що війна СРСР у Афганістані була заслугою відповіддю СРСР на терористичні напади на його територію з Афганістану, немовби подібно як пізніша американська війна там є наслідком нападу на США терористів 11 вересня 2001 року. Заява Д. Трампа походить власне з такої російської пропаганди і на необізану публіку орієнтована.

Москва сьогодні приділяє дуже багато уваги, а також фінансових і людських ресурсів дезінформації та пропаганді. Використовуються всі можливі засоби від інтернету до форумів міжнародних інституцій і організацій, а навіть і Церкви.

Достатньо вийти на сторінку в інтернеті Постійного представництва Російської Федерації до ООН, де під заголовком „Історія“ написано: „Від 1991 року, після розвалу СРСР, Російська Федерація, разом з іншими колишніми республіками СРСР, представлена при ООН як незалежна держава. У грудні 1991 року Російська Федерація, як держава-спадкоємець СРСР на міжнародній арені, офіційно зайняла своє місце як постійний член Ради Безпеки ООН“.

Найновіший документ, котрий РФ пропагує на форумі ООН, це промова у Відні 17 січня Постійного представника Росії до Організації з Безпеки і Співробітництва в Європі Олександра Лукасевича на нарадах Постійної Ради ОБСЄ. Промова мала заголовок щодо ситуації в Україні та потребу втілити Мінські домовлення.

Цей документ переповнений дезінформацією про порушення якраз Україною Мінських угод, особливо щодо неприпинення вогню навіть у час Православного Різдва (як подано) та наслідки постраждалого мирного населен-

ня. Користаючи з трибуни речник Кремля порушив дві теми, одна яка прямо продовжила дезінформацію радянських часів про Степана Бандеру, Романа Шухевича, нацистів, неонацистів з нагоди проголошення Верховною Радою України 1 січня (день народження С. Бандери) офіційним святом в Україні.

При тому, крім очорнення С. Бандери, речник Москви додав і Р. Шухевича, вказуючи, що Міністерство освіти України недавно викреслило з підручників будь-які звинувачення Р. Шухевича та українських військових частин в часі Другої світової війни у співпраці з нацистами. Вказано також за старою радянською брехнею, що Р. Шухевич і ці українські військові частині брутально знущалися над єврейським, польським, російським і українським мирним населенням.

Велику частину своєї доповіді О. Лукасевич присвятив найновішій проблемі, а саме Православній Церкві в Україні, хоча ця тема, як і С. Бандера та Р. Шухевич, не мала нічого спільного з Мінськими домовленнями. У своєму лексиконі представник РФ користувався словом „погроми“ у представленні уявних нападів на споруди Московського Патріярхату.

14 грудня 2018 року Росія поширила виступ у комітеті Генеральної Асамблеї ООН про приділення бюджетних коштів для Місії вивчення людських прав у Автономній Республіці Крим та Севастополі. Дмитро Чумаков, заступник Постійного представника РФ до ООН, підкреслював що Місія ООН не сміє туди заходити, бо Крим та Севастополь не мають нічого спільного з Україною, це російська територія населення якої „обрало повернення до Російської Федерації у повній згоді з міжнародним правом“. Виступ Д. Чумакова може видатися зухвалім і непереконливим, бо жодна держава світу не визнала цього „возз'єднання“, але коли такі твердження повторюються, то знаходяться особи, котрі у них вірять.

Дезінформація – немов отрута. Вона не менше вбивча. Засобом

для цієї отрути може бути тільки правдива інформація, яка доходить до найдальших кутів. Кожний міжнародний форум – це не просто нагода репрезентації. У цьому відношенні Україна на сторінці Постійного представництва України в ООН дуже скупа інформація про агресію Москви і зовсім немає відповіді на згадану дезінформацію.

Програти інформаційну війну, зокрема коли воєнна стратегія держави до поважної міри ґрунту-

ється на підтримці міжнародного товариства, це не менше лихо, ніж програти на полі бою. Україна мусить це зрозуміти. Наразі, вибачте, на провідних місцях в Міністерстві закордонних справ України, як і у дипломатичному корпусі, й далі обмаль фахових молодих патріотів. Більшість просто „радянські люди“ або „синки“. Настав час змін!

Аскольд С. Лозинський,
Нью-Йорк

Звернення до небайдужих українців у США

Про третій, повоєнний Голодомор, в якому ми втратили 1.5 млн. людей, публікацій, досліджень дуже мало. Це немов забутий Голодомор. Населення західної України, яке саме жило бідно, бо пережило польську і німецьку окупації, надало допомогу не менш як 6 млн. голодуючих зі сходу, центру, півдня України, прилеглих областей Росії. Хвиля за хвилею захід України накривали нужденні люди, які рятувалися тут від голодної смерті. Їх зустрічали тепло, доброзичливо, ділились останнім, бо ще мали запаси продуктів харчування навіть після німецької окупації. Та й перші совети до війни не встигли повністю зруйнувати західноукраїнське село. І тепер воно рятувало голодних „будівників комунізму“.

Ось це ущент руйнує московський міт про природні причини голодоморів, які насправді були штучними. А вже після 1944 року західня Україна знов стала частиною СРСР і на всій території однаково світило сонце, йшли дощі. І „чомусь“ Голодомор зупинився на кордоні 1939 року. Цій темі була присвячена моя книга „Україна. Голодомор 1946-1947 років: непокараний злочин, забудьте добро“, яка одержала високу оцінку в Україні, є у Бібліотеці Конгресу США. Це стало можливим завдяки допомозі Дослідної фундації ім. Олега Ольжича у США, за що автор і читачі щиро вдячні. Недавно книга одержала перемогу у Всеукраїнському

конкурсі книг за програмою поповнення бібліотечних фондів України. Держава фінансувала ще один наклад книги, яка вже надійшла у всі регіони України.

Після виходу книги до мене звернувся чоловік св. п. Олександр Веселової (один з її матеріалів і про неї вміщено у моїй книзі) з проханням сприяти виданню двотомника спогадів людей з усіх областей України, які збрала О. Веселова, але не встигла їх видати. Вона темою голодоморів займалась все життя, мала ступінь кандидата історичних наук, в дитинстві сама ледь не стала жертвою у 1947 році. Мої спроби знайти спонзора в Україні покищо не дали позитивного результату. Але пошуки я продовжую. Цінний матеріал від свідків, багатьох з яких вже нема в живих, може загинути. Тому я звертаюсь до небайдужих людей в Америці, читачів „Свободи“ з проханням долучитися до збору фондів на видання цього двотомника спогадів.

Вартість видання орієнтовно становить 8,000 дол. Половину обіцяє надати дирекція Дослідної фундації ім. О. Ольжича. Датки можна надсилати на адресу Фундації: Olzhych Research Foundation Inc., 5 Newfane Rd., Bedford, NH 03110. Пожертва звільняється від податку.

Андрій Бондарчук,
письменник, почесний голова
Луцького Хрестовоздвиженського
братства, Луцьк

Вивчаймо українську мову

Доктор філологічних наук Олександр Пономарів відповідає на запитання читачів ВВС.

Чи нормативною буде форма кличного відмінка Натале. Чи має бути тільки Наталю? Запитання зумовлене тим, що в деяких джерелах із підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання вказано, що закінчення -е в іменників першої відміни з основою на м'який і шиплячий, закінчення -ю – із пестливим значенням. Звідси можна припустити, що Натале – офіційне звертання, Наталю – пестливе.

Від імени Наталю кличний відмінок – Наталю, як у всіх зменшених форм: Ганя – Ганю, Маруся – Марусю й тому подібне. Але згодом Наталю стало одним з офіційних варіантів поряд із Наталія. Проте в кличному відмінку за традицією маємо Наталю.

Безхатько чи безхатченко?

Безхатько й безхатченко – не синоніми, а дублети, тобто слова, що нічим не відрізняються одне від одно-

го, тому одне з них зайве, а саме – безхатченко. Безхатько втратило емоційне забарвлення і його можна вживати поряд із неутральним бездомний.

Чи потрібно вислів із повагою відділяти від імени людини комами? Не потрібно.

Чи не є калькою з російської мови вислів не знаю, що на мене найшло. Чи можна його чимось замінити? Цей вислів цілком український. Його використовували й використовують клясики української літератури.

Як правильно: початок кукурудзи чи качан кукурудзи?

Правильно качан кукурудзи. Слова качан часто уживають щодо капусти, але то негативний вплив російської мови, українською – головка капусти.

В українському тижневикові „Свобода“, який виходить друком у Нью-Йорку, назву міста пишуть Нью-Йорк – без м'якого знака. Чи правильно це?

Правильно Нью-Йорк, але в нас за хибною традицією пишуть Нью-Йорк.

Як правильно: розіграш чи розиграш?

Правильно розіграш.

Яке правило переносу багатозначного буквено-цифрового позначення номера публічної закупівлі? Для прикладу, в системі ProZorro номер позначається так: UA-2018-07-07-000751-b. При оформленні офіційних документів таке позначення разом із текстом, особливо коли два чи три номери йдуть підряд, не вміщується в один рядок документа. Чи можна розривати цей номер?

Краще не розривати, а побудувати текст так, щоб буквено-цифрове позначення вмістилося в одному рядку.

Як писати День Незалежності

України?

У назві цього свята всі слова пишемо з великої літери – День Незалежності України.

Чи відмінюване в українській мові чоловіче прізвище Гудь? Якщо ми пишемо – в особі директора Гудя Сергія – чи це правильно?

Чоловічі прізвища із закінченням на приголосний – відмінювані: Стус, Грім, Лис – Стуса, Грома, Лиса. Отже, й Гудя.

Як краще назвати останній розділ у договорі – заключні положення чи прикінцеві положення?

Прикінцеві положення.

Коли вживаємо дієслово відноситься, а коли належить?

Українською мовою потрібно казати належить.

Чи правильно було б називати жінку-президента та прем'єра президенткою і прем'єркою.

(Закінчення на стор. 18)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Зустрілися за святковим столом

Василь Романчук

ПАРМА, Огайо. – 18 січня в Українській католицькій церкві Покрови Пресвятої Богородиці Владика Богдан Данило і парох церкви о. крилошанин Михайло Дроздовський відслужили Велике Повечір'я з Літєю, відбулося Велике освячення води.

Парох запросив усіх до парафіяльної залі на спільну святкову вечерю. де перед присутніми, а було їх 500 осіб, з чудовою про-

грамою виступив зведений парафіяльний хор під орудою Олі Чепак, який зібрав на сцені понад 100 дорослих і дітей. Спів різдвяних колядок, щедрівок та духовних пісень супроводжував гурт „Гармонія“. Учасник хору, поет Володимир Штокало присвятив Різдвяному святові власний вірш.

В часі святкової вечері Владика Богдан і о. М. Дроздовський обходили всі столи гостей, тепло вітали їх і бажали кожному благословення, щастя і миру.

Виступає гурт „Гармонія“. (Фото: Василь Романчук)

Колядує зведений парафіяльний хор.

Владика Богдан Данило (праворуч) та парох о. Михайло Дроздовський.

Вертеп приїхав з Нью-Йорку

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – 27 січня „Українське село“ в Сомерсеті відвідав Вертеп, який підготували активісти 41-го Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) з Нью-Йорку.

Уже третій рік вони приходять до людей з таким святковим дійством, збираючи пожертви на допомогу сиротам України, але до „Українського села“ завітали вперше. Дійство підготувала Марія Венгер, а організував виступи організаційний референт 41-го Відділу Богдан Гаврилюк.

Після виступів у селі самодіяльні артисти відвідали Українську православну семінарію св. Софії, де після вистави до них приєднались з колядуванням студенти – майстри хорového співу. Гостей вітав декан студентського життя семінарії о. Василь Пасакас.

Вертеп з Нью-Йорку в „Українському селі“ в Сомерсеті.

Зустріч в Українській православній семінарії св. Софії. (Фото: Левко Хмельковський)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Діти дістали подарунки зі США

Лариса Кий

ЛУЦЬК. – Під час цих Різдвяних свят Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України (ОЖ ОЧСУ) передало 120 книжечок „Мій тато став зіркою“ дітям полеглих бійців. Книжечки були передані організації „Меценати для солдата“ і роздані у Луцьку на зустрічі родин „Небесного легіону“.

Авторка Галина Кирпа оповідає про пережиття дівчинки, яка втратила батька на Майдані у 2014 році. Дівчинці важко змиритися з втратою батька і вона починає думати про смерть та барикади, ґрати та біженців. Але герой-батько її світить із неба яскравою зіркою.

Книжечка була видана у Видавництві Старого Лева у Львові за кошти Фондації ім. Лариси і Ульяни Целевич-Стецюк при ОЖ ОЧСУ і має багато кольорових ілюстрацій. Організація одержала подяку від „Меценатів для солдата“ за жертвність і посвяту й готова до дальшої співпраці з діаспорними організаціями.

Вручення книжки „Мій тато став зіркою“ дітям Луцька. З ними керівник організації „Меценати для солдата“ Руслан Теліпський.

Пластову Свічечку засвітили у Філядельфії

Станична Нуся Горчаківська-Погорило вітає Владика Андрія Рабія та протоєрея Тараса Науменка.

Оксана Бачинська-Тарасюк

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Традиційна Різдвяна Пластова Свічечка wraz із святковою Просфорою відбулися 12 січня в Українському Освітньо-Культурному Центрі у Дженкінтавіні при участі понад 200 пластунів, батьків та запрошених гостей.

Курінь „Спартанки“ підготував програму Свічечки. На столі з вишиваною скатертю була ікона Божої Матері, дідух, свічки та калач. Свято відкрила станична Нуся Горчаківська-Погорило, запаливши Різдвяну Свічечку Вифлеємським Вогнем Миру, який отримано із Вифлеєму як знак любови, миру, злагоди та душевного спокою.

Прибули гості – Владика Андрій Рабій з Української Католицької Катедри Непорочного Зачаття, протоєрей Тарас Науменко з Української Православної Катедри св. Володимира у Філядельфії та члени Крайової Пластової Старшини – Андрій Зварич і Наталка Тарасюк. Владика Андрій відкрив свято молитвою,

батьківським привітом та благословив Просфору. Представники усіх уладів та Пласт-Прияту засвітили головний свічник. Відтак засвічено свічечки при столах як символ духовного єднання з пластунами в цілому світі. При співі традиційних колядок роздано посвячену просфору всім присутнім.

Святкове слово виголосила Н. Горчаківська-Погорило, передаючи різдвяні побажання та закликаючи продовжувати українські і пластові традиції. Були віншування протоєрея Т. Науменка і поодиноких куренів. Привітала пластунів Ляриса Кебуз від „Нашої Української Рідної Школи“.

Мельодійна колядка сестер Турчин та спів різдвяних колядок при численних світильниках злучили пластунів з усіма пластунами світу.

Додатком став різдвяний обід-просфора. Спонсором обіду була Пластова Фундація Філядельфії.

Співом „Слава Богу заспіваймо, честь Сину Божому і Пану нашому, поклін віддаймо“ закрито пластова Різдвяне свято.

Різдвяний Вертеп поставили у Клівленді

Олександр Федорчук

КЛІВЛЕНД. – У дні Різдвяних свят уже п'ятий рік благодійний „Майданівський“ Різдвяний Вертеп впродовж трьох днів відвідував домівки та бюро. Учасники Вертепу відпрошувалися на три дні з роботи, діти не йшли до школи і до пізньої ночі співали у Великому Клівленді та околицях.

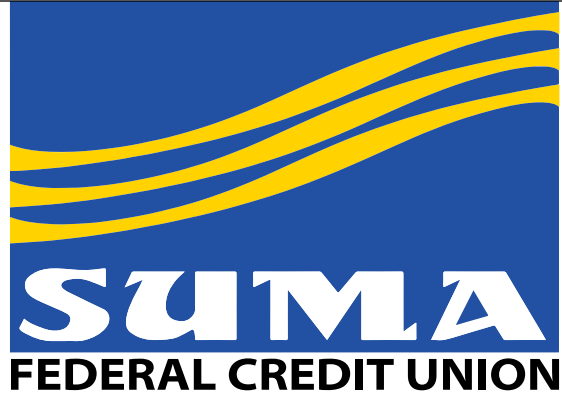
Коли на Майдані у Києві пролилася кров, була заснована Асоціація „Клівленд Майдан“, щоб допомагати потерпілим у боротьбі за свободу і краще майбутнє України.

Асоціація не пропусає жодного влучного моменту, аби зібрати фонди і підтримати сиріт та поранених. Цього року за сценарієм поета Володимира Штокала, постановниці Оксана Коваль та Надія МкАду поставили дійство, яке принесло людям велике задоволення, піднесло святковий настрій та спогади про життя в рідному краї.

І кожен, хто давав пожертви, хотів, щоб діти-сироти, яким будуть призначені ці гроші, також відчули у своїх серцях свято і що вони не самотні, що їх пам'ятають в далекій Америці.

Різдвяний Вертеп у Клівленді. (Фото: Олександр Федорчук)

В НОВИЙ РІК НА НОВОМУ АВТО!

90%
фінансування
для кваліфікованих
позичальників

Like us on
Facebook

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

КРЕДИТ НА ВЖИВАНІ АВТА

**НИЗЬКИЙ
ВІДСОТОК** **3.25%** **ДО 48
МІСЯЦІВ**
APR*

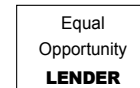
* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan. Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www.sumafcu.org or call the credit union for current rates.

** Percentage of financing is dependent on credit score. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFCU NMLS# 527694

Federally insured
by NCUA

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 3
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Представили унікальне видання „Євангеліє Бучацьке“

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 27 грудня 2018 року у державному видавництві „Дніпро“ представили багатоколірне видання „Євангеліє Бучацьке“, яке вийшло за фінансовим сприянням Благодійного фонду „Київська Русь“ (президент Лариса Ільєнко) та організації „Сектор безпеки – Україна“ під головуванням Романа Матковського.

Євангеліє написано старослов'янською мовою та прикрашене мальованими заголовними літерами – загалом понад 200 мініатюр. Через втрату першого та кількох інших листків точну дату і місце його створення встановити досить складно. Найімовірніше книгу уклали в одному з монастирів Волині.

Академік Дмитро Степовик ска-

зав на презентації видання, що назву книга отримала за місцем зберігання від 1712 року в монастирі Здвиження Чесного Хреста у Бучачі. Нині рукопис зберігається в колекції Львівського Національного музею ім. Андрея Шептицького. Викладу текстів писання передують передмова Д. Степовика, він же є і упорядником видання.

Директор „Дніпра“ Олександр Кудрявцев, зусиллями якого з'явилося на світ це унікальне видання, наголосив, що ця книга важлива ще й тому, що вона показує вплив живої української мови на старослов'янську та церковнослов'янську мови та засвідчує високий рівень грамотності церковників і мирян в той далекий час. Понад тисячі примірників пам'ятки вже поповнили фонди міських та сільських бібліотек.

Відкрили музей Миколи Стороженка

Георгій Лук'янчук

В'ЯЗОВЕ, Сумська область. – До села, де народився і зробив свої перші кроки до мистецтва Микола Стороженко, 8 жовтня 2018 року прибула делегація з Києва: художники, артисти, журналісти. Зустрічали їх у сільському музеї, який за лічені місяці зробили вдячні односельці, місцева влада і, звичайно ж, його учні.

Підготування музейного проєкту зробив Олександр Цугорка, учень, а нині співкерівник майстерні живопису і храмової культури, яку ще 1994 року відкрив і до останніх днів життя очолював М. Стороженко. Сільська рада (голова Людмила Сіренко) виділила приміщення. Роботу будівельників оплатили місцеві підприємства і фермери.

У підготуванні цього народно-свята брали участь ректор Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури Андрій Чебікін, родина художника: дружина Раїса, син Максим і молодший брат художника Василь Стороженко.

Українська пісня, народні традиції, історія, любов до рідної землі, мистецтва і літератури надихали М. Стороженка, ставши для потужним і невичерпним джерелом сюжетів, філософського заглиблення його монументальних робіт, станкового живопису, книжкової графіки.

На стінах музею – розписи його послідовників, при вході до великої експозиційної зали – портрет роботи Ігора Петрука „Пам'ять. Микола Стороженко“, а далі в експозиціях – усе його життя і творчість у світлинах, документах, особистих речах, нагородах і творах. Особливе місце займають ілюстрації до останньої великої філософсько-мистецької роботи „Мій Шевченко“.

Збережені старовинна церква, збудована 1859 року, де хрестили не одне покоління Стороженків, приміщення колишньої церковно-приходської школи, де навчався майбутній художник. Висаджена учасниками відкриття музею дубово-липова алея. М. Стороженко жив майбутнім, повсякдень творячи його своєю невтомною працею мистця.

Під час презентації книги „Євангеліє Бучацьке“ (зліва): доцент протодієрей Володимир Тимошук, член редколегії видавництва „Дніпро“ Роман Матковський, перший заступник голови Держкомтелерадіо Богдан Червак, директор „Дніпра“ Олександр Кудрявцев та упорядник видання д-р Дмитро Степовик. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Раїса Стороженко і молодший брат художника Василь Стороженко на відкритті музею. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Виставка розповіла про „Щедрик“

Георгій Лук'янчук

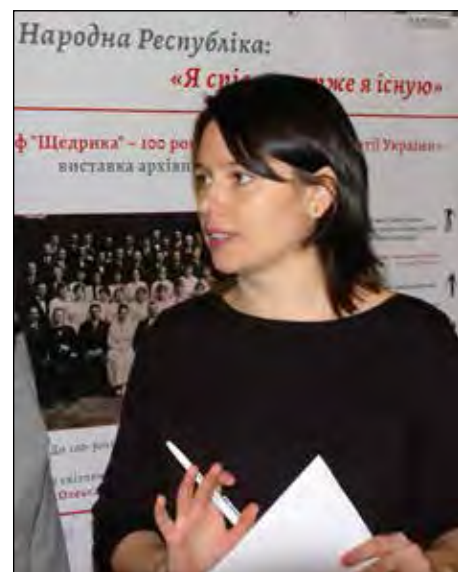
КИЇВ. – 15 січня у будинку Верховної Ради відбулося відкриття виставки архівних документів „Світовий тріумф „Щедрика“ – 100 років культурної дипломатії України“ до 100-річчя ухвалення Закону УНР про перший проект культурної дипломатії – європейські гастролі Української Республіканської Капелі і закордонної промоції „Щедрика“, ухвалений Радою народних міністрів УНР 24 січня 1919 року.

Відкрив виставку голова Верховної Ради Андрій Парубій. Слово мали народні депутати: голова Комітету закордонних справ Ганна Гопко та перша заступниця голови Комітету з питань культури і духовності Ірина Подоляк.

На експозиціях виставки уперше показано документи з історії світового тріумфального турне Капелі під керівництвом диригента Олександра Кошиця та під патронатом Голови Директорії УНР Симона Петлюри.

Саме завдяки цим гастролям світ уперше почув „Щедрика“ Миколи Леонтовича, а українська музична культура і державний престиж УНР здобули позитивний розголос у 17 країнах світу.

На виставці представлені копії

На відкритті виставки – авторка унікального проєкту культуролог Тіна Пересунько. (Фото: Георгій Лук'янчук)

документів з фондів Центрального державного архіву вищих органів влади та управління України.

Виставку підготовлено з підтримкою Комітету з питань культури і духовності, Українського центру культурних досліджень у партнерстві з Центральним державним архівом вищих органів влади та управління України з підтримкою Українського культурного фонду.

Показали рушники Черкащини

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – У краєзнавчому музеї 10 січня було відкрито виставку „Рушники – ровесники Черкаської області“, на якій через всю виставкову залу розміщено 50-метровий рушник, на якому майстрині з кожного райо-

ну розміщали візерунки свого краю.

Перед присутніми виступили відомі вишивальниці Олександра Теліженко та Ольга Мартинова. Було презентовано подарунковий набір листівок із зображеннями рушників, характерних для кожного району Черкащини.

Загальний вид зали з рушниками Черкаської області. (Фото: Олександр Костирко)

ПОСТАТІ

Володимирові Колесникові не знайшлося заміни

Анатолій Житкевич

Ось уже 16 років у Торонто та й в усій Канаді не відбулося жодної постановки української опери. І це при тому, що в 1980-их роках їх було поставлено п'ять, кожен з яких ставили по кілька разів під керівництвом диригента Володимира Колесника. А як мистця не стало, то досі на нашій музичній ниві не знайшлося йому заміни.

В. Колесник народився 7 вересня 1928 року в Дніпропетровську. Успішно закінчив Київську консерваторію, де навчався в класі відомого хорового диригента Григорія Верьовки. Того ж року його було призначено хормайстром Київського державного театру опери й балету ім. Тараса Шевченка. З його участю тут було здійснено понад 80 оперних постановок, а 1960 року присвоєно звання заслуженого діяча мистецтв України.

Наприкінці літа 1972 року разом з дружиною Ганною, 13-літнім сином Максимом, матір'ю Дариною, сестрою дружини Тамарою Ратушною та її сином Володимиром через Болгарію й Югославію він виїхав до столиці Австрії й став першим втікачем з Радянського Союзу такого рангу.

В Австралії, куди невдовзі емігрувала родина, В. Колесник за кілька місяців здійснив ряд висту-

пів із оркестрою Сіднейської опери, симфонічною оркестрою радіо Аделаїди та Перті, а разом із дружиною Ганною, солісткою Київського театру опери та балету (меццо-сопрано), побував із концертами в багатьох містах. Слава про родину Колесників полетіла континентом, особливо після того, як співачка весь гонорар від концерту в Сідней, 1,650 дол., внесла до Фонду оборони політичного переслідування в Україні.

У жовтні 1973 року В. Колесник прибув до Торонто, а 17 грудня літаком із Сіднею прилетіла дружина і вже 27 січня 1974 року виступила з концертом у Нью-Йорку, що став початком її великого концертного туру містами США та Канади. В. Колесник був її продюсером і адміністратором, а племінник В. Ратушний – акомпаніатором.

Свою музичну діяльність В. Колесник розпочав влітку 1976 року, під час семінару хорових диригентів у Анкастері (Онтаріо), започаткованого невтомною Оленкою Глібович. Тут маестро одразу зайняв провідну позицію наставника молодих диригентів. А згодом про В. Колесника заговорили як про видатного диригента. Цьому сприяв виступ очоленої ним Гамільтонської симфонічної оркестри, що відбувся 27 травня 1977 року в „Конвокейшин-голі“. Про-

граму концерту було побудовано лише з творів української музики.

1978 року В. Колесник перебрав на себе керівництво Українським оперним товариством, заснованим композитором і диригентом Зеновієм Лавришиним восени 1975 року, і тут же запланував до постановки цілу низку українських опер. Першою з них була опера „Купало“ Анатолія Вахнянина, прем'єра якої відбулася 13 червня 1979 року в залі „Мак-Мілан“. Загалом у Торонто відбулося п'ять таких вистав. Усі постановки пройшли з великим успіхом.

Надія Климівська в журналі „Жіночий Світ“ за вересень 1979 року писала: „Оперу супроводжувала оркестра із високою репутацією, співав знаменитий хор, а за диригентським пультом стояв ще більш знаменитий диригент у особі Володимира Колесника“.

Згодом товариство здійснило постановки опер „Запорожець за Дунаєм“ Семена Гулака-Артемівського (1981), „Наталка Полтавка“ Миколи Лисенка (1984) „Алкід“ Дмитра Бортнянського (1992) і „Роксоляна“ Дениса Січинського (1991).

Упевнено йшов маестро до мети в справі пропаганди української музичної культури на заоканських берегах. 1978 року в Торонто він створив Український Оперний Хор, який 1981 року успішно виступив у

Нью-Йорку. Це відбулося 15 листопада в знаменитому „Карнегі Голі“, заповненому до краю слухачами. Музичний супровід колективу та солістам, серед яких були Ірина Вельгаш, Богдан Чаплинський, Ганна Колесник і Леонід Скірко, здійснила Метрополітарна симфонічна оркестра. Ця подія, як зазначалося в численних українських і американських часописах, стала відгуком великих дійств, коли тут виступали Український Національний Хор під орудою Олександра Кошиця й ставили опери „Відьма“ Павла Печеніги-Углицького й „Анна Ярославна“ Антіна Рудницького.

Удруге в „Карнегі-голі“ хор виступив 1 квітня 1984 року. Цього разу були вперше виконані на заоканських берегах кантата-симфонія „Кавказ“ Станіслава Людкевича, „Святкова увертюра“ Юрія Фіяли та „Слов'янський концерт“ Бориса Лятошинського. У тому ж концерті брала участь відома піаністка українського походження Лідія Артимів.

Навесні того ж року, після смерті Григорія Китастого, В. Колесник очолив Капелю Бандуристів ім. Тараса Шевченка в Дітроїті, значно піднявши її мистецький рівень виконавства. За часу його керівництва

(Закінчення на стор. 15)

Роман Рахманний був свідомістю народу

Олександр Панченко

Мій давній приятель, видатний письменник й журналіст Віталій Карпенко у своєму дописі зазначав: „У полум'яному „Відкритому листі українця-читача до українця-журналіста“, який належить перу талановитого публіциста і редактора, члена ОУН з 1937 року Романа Рахманного, історичне покликання діяльної журналістики бачиться так: „Визначити, розгорнути перед українською еміграцією її завдання у перспективі майбутності українського народу – ось черговий обов'язок української преси. А в центрі ставити як вихідну точку – Україну. Вона, свята у своєму минулому й сучасному змаганні, повинна стояти понад розбурханими пристрастями партійними і груповими, повинна бути недосяжна для зневажників і святотатників“.

Ця серця стаття була опублікована в березні 1947 року у „Визвольній Політиці“. Висловлена ідея і сьогодні надзвичайно актуальна. Публіцистика Романа Рахманного, як і публіцистика Івана Багряного, стала для багатьох в Україні справжнім відкриттям. Роман Рахманний у своїх творах наводив улюблений вислів: „З усього написаного люблю лише те, що написано кров'ю“. І сам він підкреслював, що найперший обов'язок – бути совістю народу і його свідомістю – дзеркалом сучасності.

Роман Рахманний – це псевдонім Романа Олійника, який друкувався також і під іншими псевдами. 100-річчя від дня народження його відзначали 26 грудня 2018 року. Народився він у селі Підні-

стринах, на Львівщині, у родині Дмитра та Розалії Олійників, сумлінних діячів місцевої „Просвіти“. Р. Олійник середню школу закінчив у 1937 році у Львові й вступив до Греко-Католицької Богословської Академії, ректором якої був тоді о. д-р Йосиф Сліпий, став член ОУН у 1937 році. У 1939 році, після приходу більшовиків в Західну Україну, Р. Олійник виїхав на Лемківщину, де учителював й працював у підпільній мережі ОУН(б).

У 1941 році повернувся в Україну і склав Третью Похідну групу ОУН-Південь, дістав завдання перебратися до Криму, однак був перехоплений німецькою військовою частиною біля Миколаєва над Бугом. Уникнувши арешту, восени 1941 року Р. Олійник повернувся до Львова, продовжив навчання у Богословській академії, яку закінчив у 1944 році з відзнакою, але на священика не висвятився з огляду на непевний воєнний час. Брав участь в організованому національно-визвольному русі.

Від 1944 року жив спочатку в Австрії та Західній Німеччині, встановив зв'язок з провідними членами ОУН та переїхав до Берліну, де працював як підпільний представник Закордонного Представництва УГВР та ОУН на Берлін та Північну Німеччину. У 1945 році Р. Олійник переїхав до міста Фюрту, редагував бюлетені „Український Інформатор“ та „Наш Шлях“ (1945-1946), працював керівником й редактором Української Пресової Служби (1945-1946).

У 1949 році він переселився до Канади, де одружився з Надією Хмарою, став співзасновником газети „Гомін України“ та спі-

вініціатором громадської організації „Ліга Визволення України“, здобув науковий ступінь магістра слов'янських літератур в Університеті Торонто.

У 1959 році Роман Рахманний перебрався з родиною до Монреалю, працював редактором й диктором в українській секції Міжнародної служби „Радіо Канада“, згодом став її керівником.

У 1962 році здобув науковий ступінь доктора філософії, його праця „Літературно-ідеологічні напрями в Західній Україні“ з'явилась друком у Києві 1999 року. Роман Рахманний став автором 17 книг та монографій, понад тисячі статей та есеїв. За монументальне видання в трьох томах „Україна атомового віку“ був удостоєний звання лавреата Національної премії ім.Тараса Шевченка у 1994 році.

17 жовтня 2004 року в Домі Української Молоді в Монреалі на святковому відзначенні чергової річниці УПА у своїй доповіді „Державницька спадщина ОУН, УПА, УГВР“ дружина Романа Рахманного Н. Хмара-Олійник говорила: „Тисячі й тисячі склали найвищу жертву для обраної ідеї – своє життя, залишивши по собі школи незакінчені, книжки недочитані, молитви недомовлені, пісні недоспівані, кохання нерозцвілі, подружжя незав'язані, почуття непережиті, думи недодумані, надії нездійснені. Тому не треба дивуватися, коли опечалені батьки й матері, сестри і брати, жінки й осиротілі діти та засмучені наречені ставили і може ще й досі ставлять болюче запитання: чи українська збройна боротьба, з її великими жертвами в людях, виправдала себе?“.

Н. Хмара-Олійник стала фунда-

Роман Олійник

тором 22-го тому „Літопису УПА“, який видано у 2013 році на вшанування пам'яті її чоловіка Романа Рахманного.

Мені, на жаль, не довелося бути знайомим із Романом Рахманним, але пощастило тривалий час листуватися з його меншим братом, полковником американської армії Степаном Олійником, який писав із Вашингтону „Радію Вашим зусиллям закріпити пам'ять видатних людей українського визвольного руху. Це дійсно цінна робота, на яку Ви заслуговуєте на похвалу та подяку ще живих учасників цього руху“. Українські ж патріоти пам'ятають про достойників нашої нації і, як мовиться у повстанській пісні:

„Із ворожих сердець
Вам складемо вінець –
Не прісхне ваша кров непомищена.
Присягаєм на кров:
Батьківщина з оков
Мусить бути навіки спасена!“

Лохвиця, Полтавська область

Гроші,
які вам
потрібні,
просто тут!

ПОЗИКА

APR 9.90%

КРЕДИТНОЇ ЛІНІЇ

As of 1/10/2019 the Annual Percentage Rate (APR) for a 5-year (60 months) fixed rate Line of Credit loan with no application fee, up to \$5,000 Individual-maximum, \$10,000 Joint-maximum, \$2,500 minimum, is 9.90%. Minimum payment is the greater of either 2.50% of the previous months balance or \$25.00. Offered rate and terms subject to change at any time without notice. Offer may be withdrawn at any time. Subject to approval of application.

Full disclosure for this product is available at www.selfreliance.com/disclosures/ or call toll-free 888.222.8571

Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622, 773-328-7500

SELFRELIANCE.COM

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108

773-589-0077
847-359-5911
630-307-0079

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

973-373-7839
201-795-4061
973-887-2776

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091
11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322
586-757-1980
313-366-0055
248-487-0330

ПОДОРОЖІ

Гуцульську церкву збудували у Коломиї

Олександр Вівчарик

КОЛОМИЯ, Івано-Франківська область. – На околиці міста на місці колишніх військових складів стоїть дерев'яна церква в гуцульському стилі. Гості міста переконані, що вона давня, ще з минулих часів. Але місцеві знають, що збудували її зовсім недавно – 2013 року.

У тому, що місто має такий архітектурний шедевр, заслуга, насамперед, директора кооперативу „Зодчий” Івана Озарука. Ще в радянські часи він зробив собі татування у вигляді тризуба, що могло тоді вилитися у великі неприємності. Він грає на саксофоні, інших інструментах, має золоті руки. Тож до свого кооперативу (до речі, першого в місті) зібрав таких же, як і сам, працьовитих майстрів, котрі шанують народні традиції і ремесла.

Кооператив займається будівництвом, а також відновленням давніх будівель. Тож, коли виникла ідея збудувати церкву в гуцульському стилі, І. Озарук відразу знайшов серед своїх працівників однодумців. Підключилися й інші небайдужі люди, цікаві творчі особистості. Храм будували за кресленнями Івана Могитича – народного архітектора України, лавреата Державної премії України в галузі архітектури (2007 рік, посмертно).

Адже він був такою ж захопленою Україною і її традиціями людиною, як і І. Озарук. Наукову дисертацію ще в радянські часи захистив на тему „Народні традиції у високогірному будівництві Гуцульщини та їх місце в етнічній історії Карпат”. З-під пера ученого вийшло

Новозбудована Українська греко-католицька церква Вознесіння Господнього в Коломиї. (Фото: Олександр Вівчарик)

понад 100 фундаментальних статей і книг, зокрема і заборонений комуністичним режимом путівник „Ансамбль вулиці Руської у Львові”. Він був неабияким фахівцем у галузі вивчення та відновлення пам'яток історії та культури західної України, насамперед унікальних дерев'яних церков. Своїм сучасним виглядом йому завдячують понад 130 пам'яток, у тому числі Олеський замок, Манявський скит, церква св. Юрія у Дрогобичі, храм Івана Хрестителя у Львові і Українська греко-католицька церква Вознесіння Господнього в Коломиї.

Будували церкву в Коломиї близько восьми років. Покрили, як і належить гонтом. Не кожен в Україні вже пам'ятає, що це традиційний на Гуцульщині, покрівельний матеріал у вигляді клинчастих дощечок. Найякісніший гонт виготовляється вручну. Для виготовлення його застосовують деревину ялини, сосни, ялиці, кедра, осики, модрина. Дерев'яний дах з хвойних порід служить дуже довго, особливо якщо він зроблений вмиліми руками закоханих у свою працю майстрів. Саме такі трудяться в кооперативі „Зодчий”. Вони відновлювали гонтове покриття у Кам'янець-Подільській і Хотинській фортецях, Рогатинській церкві Святого Духа.

Церква в Коломиї вийшла дуже гарною і затишною. До неї охоче приходять молодь, яка навчається тут духовного співу. І. Озарук поставив біля церкви пасіку, збудував біля неї „Артгражду” – місце зібрання творчих людей і, водночас, своєрідний музей гуцульської побуту.

НОВІ ВИДАННЯ

Вчитель створив книгу про своє село

Василь Мельниченко

Іван Нерубайський. „Глибочок над Гірським Тікичем: історія українського села на тлі історії України”. Київ. КВІЦ. 2017. 688 стор. 1,250 фотографій, мап, схем.

У 2018 році книгу „Глибочок на Гірському Тікичі” Івана Нерубайського відзначили Всеукраїнською краєзнавчою премією ім. Дмитра Яворницького. Це книга про історію села.

Села завжди були осередками духовності і народної мудрости, відігравали важливу роль у розвитку та збереженні культури і традицій українського народу. Саме села були і залишаються найбільш наближеними до землі своєрідними точками опори в історичному просторі людського буття, які для багатьох стали початком дороги у велике життя, широкий і незвіданий світ. Це – частка великої батьківщини, ім'я якій Україна.

Майже 300 років на мальовничих берегах Гірського Тікичу стоїть Глибочок, далеке і близьке минуле якого викликає постійне зацікавлення.

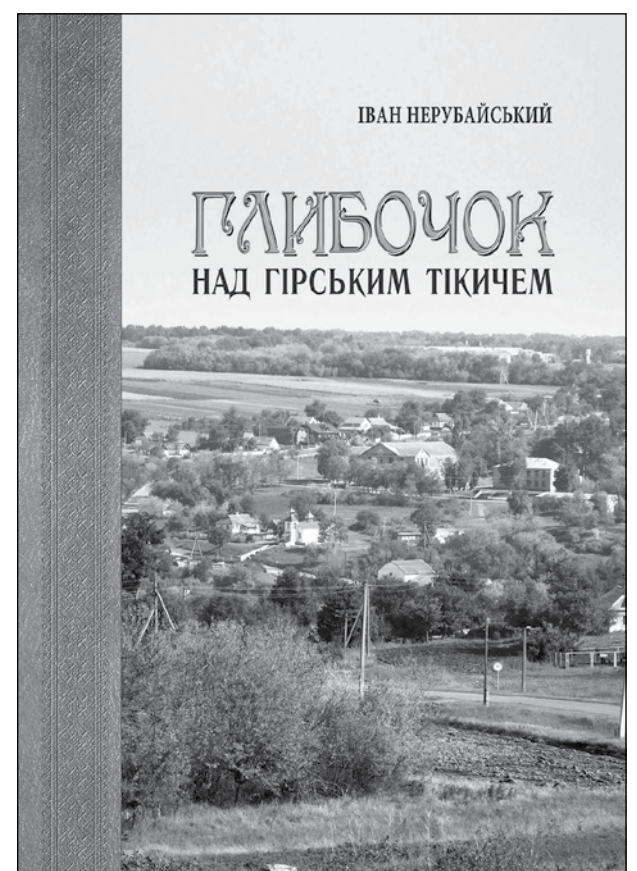
Доброю нагодою прилучити своїх земляків і широкий читачий загал, передусім молодь, до історії свого рідного села є видання книги „Глибочок на Гірському Тікичі”. Її автор – І. Нерубайський понад 30 років працював на педагогічній ниві. Його внесок у збереження та пропаганду духовної спадщини українського народу, розвиток історико-краєзнавчих досліджень і популяризацію історії рідного краю відзначений обласною краєзнавчою премією ім. Михайла Максимовича, Міжнародною премією ім. Володимира Винниченка в галузі української

літератури і мистецтва та премією ім. академіка Петра Тронька. У 1994 році він став переможцем Всеукраїнського конкурсу „Кращий учитель року”.

Підтриманий земляками задум створити книгу про рідне село завершився. Авторіві вдалося розшукати і включити до неї чимало досі невідомих фактів з історії і повсякденного життя села. Книга, розділ за розділом, відтворює минуле села, доносить до сучасників об'єктивну інформацію про своїх земляків, в тому числі й незаслужено забутих, про час, в який вони жили і творили.

Авторіві книги вдалося розшукати в архіві документ, що є першою письмовою згадкою про село – метричну книгу села Глибочке (тодішня назва) за 1743-1756 роки як уже існуючий населений пункт. Своєрідним природним стержнем утворення і становлення села став Гірський Тікич – неповторна і живописна річка, яка дала не тільки назву селу, а й стала невід'ємною частиною духовного і матеріального життя усіх поколінь його жителів.

Проголошення 24 серпня 1991 року незалежності України ознаменувало рішучий поворот в історії українського народу, який обрав шлях створення і розвитку своєї власної держави. В історії села Глибочок розпочався абсолютно новий період і постали нові завдання, розв'язувати які було непросто, особливо в перші роки незалежності, коли розпочалися затяжні і дуже складні процеси реформування. Однак, долаючи труднощі, жителі села крок за кроком утверджували нові, засновані на приватній власності та економічному інтересі форми господарювання й організації сільського життя.

Зі сторінок книги постає сьогодення села й те нове, що ще донедавна було окремими, розрізненими фактами, а нині набуло поширення, стало повсякденністю.

Василь Мельниченко — професор Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького.

Померла Надія Дюк, потужний голос на підтримку України у Вашингтоні

„Голос Америки”

ВАШІНГТОН. – 23 січня року пішла з життя американка українського походження Надія Дюк.

Про це у „Фейсбук” написала її сестра, зазначивши, що Н. Дюк померла вдома після тривалої боротьби з хворобою.

Напередодні Н. Дюк, яка присвятила своє життя служінню Україні, нагородили Орденем Княгині Ольги III ступеня. Втім, особисто прийти за нагородою в Посольство України вона вже не змогла: жінка мала невиліковну хворобу і вже не виходила з дому.

„Видання Президентом України Петром Порошенком указу про Ваше нагородження є свідченням високої оцінки Вашої багатолітньої активної діяльності на благо України, Вашого великого особистого внеску у розвиток та зміцнення стратегічного партнерства між Україною та США, Вашого непохитного авторитету і в Україні, і серед української громади Америки”, – йдеться у вітальному листі від посла України в США Валерія Чалого, оприлюдненому 22 січня.

У ньому також згадується багаторічна робота Н. Дюк над демократичними змінами в Україні, яка „є зразком справжнього патріотизму і самовідданого служіння”.

Н. Дюк досі була віце-президентом „Національного фонду на підтримку демократії” (National Endowment for Democracy). Перед тим понад 20 років на посаді старшого радника фонду вона керувала програмами та стратегіями підтримки демократичних рухів в країнах Європи та Євразії.

Починала вона свій шлях як дослідник та викладач, ставши відомим експертом з України та пострадянського простору у Сполучених Штатах, автором кількох книг та численних статей. Н. Дюк, яка була першою етнічною україночку, що отримала докторський ступінь в Оксфорді, також була членом престижної американської Ради з міжнародних відносин.

Надія Дюк (Фото: Фейсбук сторінка Надії Дюк)

Народилася вона у Великобританії у 1954 році, куди її батьки, Марія та Петро Дюки, були змушені втекти від переслідувань радянської влади. Її батько був хорунжим Української Повстанської Армії.

Н. Дюк демонструвала блискучі успіхи в освіті: здобула ступінь бакалавра мистецтв з відзнакою в Університеті Сасекса, закінчила коледж св. Антонія Оксфордського університету, там же захистила і дисертацію, присвячену публіцистиці Михайла Драгоманова. Після цього викладала в Оксфордському університеті радянську та російську історію, була науковим співробітником британського Товариства досліджень Центральної Азії при університеті.

У 1984 році вийшла заміж за американського журналіста Адріана Каратницького, після чого переїхала до США, спочатку – в Нью-Йорк, а з 1986 року жила у Вашингтоні. А. Каратницький певний час очолював „Дім Свободи”, а со-

годні є експертом американського аналітичного центру „Атлантична Рада” (Atlantic Council) та партнером консультативної фірми в Нью-Йорку.

„У 1980-90-х роках Надія та я були чоловіком та дружиною, – поділився з „Голосом Америки” А. Каратницький до того, як з’явилася інформація про смерть Н. Дюк. – Але ми також були соратниками у боротьбі проти комунізму і за встановлення демократії на пострадянському просторі”.

Вони разом писали книги, розповів він, допомагали дисидентам, виступали за підтримку демократичних сил. „У цій роботі вона керувалася своїм спокійним характером, непохитною відданістю перед усім іншим Україні, глибоким оптимізмом та вірою в те, що перемога буде за демократією. Вона була одним із ключових голосів у формуванні та спрямуванні допомоги в країні Центральної та Східної Європи у Вашингтоні. В цій діяльності її головним мотивом була робота заради вільної України в оточенні демократичних та дружніх сусідів. Україна, її культура, історія та доля були в основі її ідентичності”.

Керівник „Української Служби” Голосу Америки Мирослава Гонгадзе була близькою подругою Н. Дюк протягом 18 років.

„Я мала прекрасне життя”, – сказала М. Гонгадзе Н. Дюк, яку та намагалася спонукати на невелике інтерв’ю, що могло стати її останнім.

„З цим не можливо не погодитись, – каже М. Гонгадзе – Яка інша молода жінка, з робочої родини, батьки якої приїхали в Британію як біженці, змогла досягти академічних висот і стати першою україночку, яка здобула докторський ступінь в Оксфорді? Коли я запитала, де вона знайшла сили і віру в себе, її відповідь була простою: „Я просто знала, що мала це зробити”. В цю мить я зрозуміла, що Надія Дюк, яка все своє життя присвятила підтримці громадянського суспільства в Україні, просто знала, що це її життєва місія. Я надзвичайно щаслива, що Україна нарешті визнала її заслуги”.

Україна та Ізраїль...

(Закінчення зі стор. 1)

двох країн, а й зробить кращим життя людей в обох державах. Тепер буде ще більше українських товарів в Ізраїлі, а ізраїльських в Україні. Наступний крок – запровадження послуг, які допоможуть поліпшити перебування політиків, підприємців, туристів в обох країнах.

„Це історичний день у відносинах України та Ізраїлю. Історичний, тому, що ми знищили всі бар’єри в наших економічних стосунках і я хочу вас привітати і подякувати за таку співпрацю”, – сказав П. Порошенко під час підписання документу. Він також висловив вдячність Прем’єр-міністрові Ізраїлю Бен’яміну Нетаньягу, який також був присутній на церемонії підписання, за ефективну координацію роботи дипломатів у міжнародних організаціях, в ООН, ЮНЕСКО.

Прем’єр-міністр Ізраїлю у свою чергу зазначив, що це третя візита президента України до Ізраїлю з моменту його інавгурації. „І це доказ тісних стосунків між Україною та Ізраїлем. Ці зв’язки мають глибоке історичне і культурне

Марина і Петро Порошенки відвідали Храм Гробу Господнього.

коріння. Українські євреї складають вагомий частку населення Ізраїлю”, – сказав він.

Обидва відзначили зростання інвестицій в економіку країн, торгівлі між державами за останні роки та обговорили шляхи збільшення співпраці в галузях нових технологій, охорони здоров’я, аерокосмічній та науковій галузях.

Під час офіційної візиту до П. Порошенко зустрівся з Президентом Ізраїлю Реувеном Рівліним, членами ізраїльського парламенту, міністрами, відвідав Інститут катастрофи європейського єврейства Яд-ва-Шем.

Президент України П. Порошенко зустрівся з Генеральним секретарем Єрусалимського Патріархату, Архієпископом Аристархом. П. Порошенко відзначив, що з отриманням 6 січня 2019 року Томосу про автокефалію Православна Церква України – однієї з найбільших країн Європи, увійшла до родини православних церков-сестер. Президент наголосив, що ця подія назавжди збережеться в історії України в одному ряду із Хрещенням та з проголошенням Незалежності.

П. Порошенко також відвідав Храм Гробу Господнього, де помолився за припинення російської агресії, за мир та процвітання України.

Володимирові Колесникові...

(Закінчення зі стор. 12)

капля двічі – 1991-го та 1993 року – побувала в Україні. 1992 року їй було вдостое-но Державної премії України ім. Т. Шевченка. Вершиною діяльності В. Колесника слід вважати втілення грандіозного задуму, яким був проект запису всіх 35 чотириголосних хоро-вих концертів Д. Бортнянського. Це було зроблено завдяки спільним зусиллям багатьох релігійних діячів, осередків, громадських організацій, окремих підприємців і мистецьких сил. А почалося все з того, що 3 листопада 1983 року в Торонто було засновано Фонда-

цію 1000-ліття хрещення Київської Русі й на її основі створено високого рівня оперний хор, що вперше у світі виконав цю титанічну роботу. Цьому передувала копітка праця в справі пошуку нотних записів концертів, їх редагування й опрацювання текстів і музики. Великий тягар узяв на свої плечі сам маестро. Але справу було доведено до успішного кінця. Записи виконували у два етапи. 18 перших концертів було записано в липні 1985 року. Ще 17 зробили 1987 року. Це відбувалося в містечку Гвельфі (Онтаріо). І щоразу кожен етап завершувався їх концертним виконанням у престижному концертному залі „Рой Томсон-гол”. Великою радістю відгукнулася ця подія у серцях виконавців того дійства. Це ж було

вперше в історії української музичної культури. Утішався цією перемогою й сам маестро. Під керівництвом В. Колесника в Едмонтоні відбулися постановки опер „Купало” А. Вахнянина та „Запорожець за Дунаєм” С. Гулака-Артемовського, звучала кантата „Завойовники прерій” на слова Яра Славутича, ораторії „Неофіти” Мар’яна Кузана й „Святий Дніпро” Валерія Кікти на слова Софії Майданської.

В. Колесник помер у Торонто 7 листопада 1997 року, на 69-му році життя. Дві панахиди за померлим відбулися в катедральному соборі св. Володимира. А згодом прах мистця було перевезено в Україну й поховано на Байковому кладовищі в Києві.

Торонто

Венесуельська...

(Закінчення зі стор. 2)

до, і перелік тих, хто проти нього, то здебільшого це політичні „ліві“ і „праві“ сили. США, Бразилія, Аргентина, Чиле, Перу, Колумбія – це країни, де діють правочестіські або „праві“ уряди, і вони стали на бік нового Президента Х. Гуайдо. Натомість Мексико, Болівія, Куба і, звичайно, Китай, тобто уряди „лівого“ толку, підтримують Н. Мадурі.

Цікаво також, що Н. Мадурові зателефонував Президент Туреччини Реджеп Тайп Ердоган, назвав своїм братом і закликав триматися. Р. Т. Ердоган не є „лівим“, але у нього є „політична травма“ – у 2016 році, коли у Туреччині відбувався заколот військових, Захід був обережним, а потім це стало однією з причин, чому Р. Т. Ердоган почав ставитися до Сполучених Штатів більш прохолодно – бо Америка його не підтримала так беззаперечно, як той же В. Путін, що одразу зателефонував Р. Т. Ердоганові.

Як далі розгоратимуться події у Венесуелі? Це складно спрогнозувати. Передусім наразі незрозуміло, наскільки монолітною є армія. Можна згадати цікаві цифри: заробітна платня генералів у Венесуелі складає 49 дол. на місяць, а рядового вояка – 8 дол. на місяць. На такі

гроші прожити складно. Тому через деякий час цілком може статися так, що генералітет і решта армії, нижчий офіцерський склад, відколяться від формального керівництва. Відомо, що в декількох місцях були встановлені випадки, коли військові нижчих чинів намагалися добути зброю, затримали декілька офіцерів і вимагали, щоб армія усунула Н. Мадурі від влади. Але начебто ці спроби були придушені. Поки що достеменно не відомо, чи це була льокальна ситуація, в межах одного підрозділу, чи значно ширша.

Також наразі не зрозуміло, наскільки народ Венесуели підтримає Х. Гуайдо, чи буде він ще більш масово виходити на вулиці. Від цього буде дуже залежати подальший розвиток подій, зокрема чи буде розгортатися ситуація на користь опозиції, чи ні.

Якщо говорити про можливу науку для України з венесуельських подій та спробувати провести паралелі між країнами, то слід зазначити передусім – Венесуелю та Україну порівнювати дуже складно, враховуючи і структуру суспільства і економіки.

Однак, по-перше, Венесуела є ресурсною країною, яка експортує нафту, і це є основною дохідною статтею її бюджету. І саме тут є можливість для Н. Мадурі розподіляти, оскільки сенс „лівої“ ідеології – розподіляти, а не заробляти

гроші. Україна також є сировинно орієнтованою країною, яка виробляє метали та сільськогосподарську продукцію, перш за все, зерно, але є в нас й інші розвинуті сфери. Тож в цьому сенсі між Україною і Венесуелою є невелика відмінність.

Друге. В Україні, на відміну від Венесуели, немає авторитарного режиму. Ані Віктор Янукович, ані Петро Порошенко не зуміли повністю вибудувати вертикальну систему управління. Тому країни складно порівнювати з точки зору моделі влади.

Третє. Українська армія не була залучена ні до Помаранчевої Революції 2004-2005 року, ні до подій на Майдані 2013/2014-го. Вона трималася осторонь від політичних процесів і не була задіяна у спробах придушення народного повстання. А от про армію Венесуели те саме сказати не можна, оскільки вона залишається відданою Н. Мадурові. Відтак, не виключена можливість, що армія буде задіяна для придушення нинішніх протестів силою.

Четверте. Невеличкий середній прошарок, який є у Венесуелі, є рушійною силою нинішніх протестів. В Україні кистяком Майдану також був середній прошарок, але активно до нього підключалися й інші верстви населення. На боці Майдану були й олігархи, які допомагали інформаційно чи фінансово, а були й ті, хто не має зовсім нічого. Тобто до протестів на Майдані приєдналися різні верстви населення. У Венесуелі, принаймні, покищо – не так.

П'яте. Учасники Майдану в Україні висували до влади політичні та економічні вимоги. У Венесу-

елі протестувальники висували подібні вимоги, але, окрім цього, справжня гуманітарна криза, що має місце в країні, також суттєво підштовхує людей.

Шосте. Зовнішня підтримка протестів у країнах. Революцію Гідності в Україні одразу підтримали європейські країни, передусім наші сусіди, й Євросоюз у цілому. Також Україну активно підтримували і підтримують США. У Венесуелі – те саме. Але зануреність Сполучених Штатів у справу Венесуели покищо є меншою. Штати не готові до більш активних дій там, окрім можливого запровадження санкцій і політичного тиску. У випадку України позиція та дії Вашингтону були важливим стримуючим чинником для В. Януковича, а потім – і для Росії. Проте, єдине доречне в даній ситуації порівняння полягає в тому, що і в Україні, і у Венесуелі відбувся справжній народний протест. У Венесуелі також є легітимна влада – Національна Асамблея, і відповідно, Х. Гуайдо є провідником не „з вулиці“ – він був обраний та користується довірою суспільства.

Однак, протести у Венесуелі складно називати революцією, бо акціям у столиці не вистачає розповсюдження по всій країні, як це було у нас, та переходу армії на бік протестувальників. Щодо вимог – то Х. Гуайдо хоче бути тимчасовим (!) президентом – аби виконати конституцію, щоб нарешті були проведені демократичні вибори.

(УНІАН, 24 січня)

Олександр Хара – експерт громадського Фонду „Майдан закордонних справ“, Київ.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на доповідь
кандидатки мистецтвознавства,
доцентки Львівського національного
університету імені Івана Франка

Галини Когут
(Львів, Україна)

**Деконструюючи російський
імперіалізм. Перетин релігії,
політики та дизайну в іконографії
св. Дмитрія Туптала (18 ст.)**

**В суботу, 9 лютого 2019 року,
о 5-ій годині по пол.**
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літаковий.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100	\$ 7	\$400	\$12	\$ 800	\$17
\$150	\$10	\$500	\$12	\$ 900	\$20
\$200	\$10	\$600	\$15	\$1000	\$20
\$300	\$12	\$700	\$17		

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

DNI PRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

LYTWIN & LYTWIN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Патріярха Філарета...

(Закінчення зі стор. 1)

коп Чернігівський і Ніжинський Євстратій. Урочистості завершилися козацьким многоліттям на честь Патріярха.

Після Богослужіння єпископат, священослужителі та парафіяни мали змогу особисто привітати ювіляра з днем народження.

Цього ж дня в Національному палаці мистецтв „Україна” відбулася урочиста академія з нагоди 90-ліття Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета. У залі було багато відомих гостей: політиків, діячів культури. Привітати його прибули Митрополит Київський і всієї України Епіфаній, Голова Верховної Ради України Андрій Парубій, Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман, дружина Президента України Марина Порошенко, єпископат Єдиної Помісної Української Православної Церкви, численне духовенство та миряни, члени уряду, народні депутати, очільники та представники Церков і релігійних організацій, голови обласних, районних та міських державних адміністрацій, представники наукової та творчої інтелігенції, воїни Збройних Сил і Національної гвардії, політичні та громадські діячі з усієї України.

За чотири години урочистостей 4,000 гостей палацу десятки разів піднімалися зі своїх місць, аби виголосити „Многая літа” ювілярові. Дійство розпочалося зі спі-

Виступають Національний заслужений академічний ансамбль танцю України ім. Павла Вірського та Заслужений академічний ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України. (Фото: Георгій Лук'янчук)

ву молитви „З нами Бог” у виконанні зведеного хору капелі „Думка”, хору ім. Григорія Верьовки та ансамблю Збройних Сил України. Ведучий, народний артист України Петро Мага зачитав привітання Патріярхові від Міністра оборони України Степана Полторака, після чого військовий ансамбль виконав марш українського війська „Зродились ми великої години”.

Патріярха Філарета у своєму відеозверненні привітав Президент України Петро Порошенко, який у цей час перебував із важ-

ливою візитою за межами України у Давосі. Президент високо оцінив архиєпископське служіння Патріярха, висловив глибоку вдячність йому за молитви, жертвове служіння Богу і українському народові. Президент підкреслив, що ім'я Філарета увійде в історію поряд з іменами Петра Могили, Василя Липківського, Іларіона Огієнка, Андрея Шептицького, Йосипа Сліпого. Кितिцю білих троянд Патріярхові подарувала М. Порошенко. „Дякую вам за вашу самопожертву, за ваш життєвий шлях і за вашу безмежну любов до Бога і до України”, – сказала вона.

Почесного Патріярха Філарета вітали Митрополит Епіфаній, Голова Верховної Ради А. Парубій, Прем'єр-міністр В. Гройсман, Леонід Кравчук, Віктор Ющенко, Предстоятель Української Греко-Католицької Церкви Патріярх Святослав, провідники Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров і Мустафа Джемільєв.

Патріярх Філарет звернувся до присутніх з промовою, в якій окреслив шлях свого чернечого і архиєрейського служіння, ті труднощі, з якими довелось стикатися Церкві у радянські часи, а також виклики, які постали перед нею в новітній період державної незалежності України. Промова його тривала близько години та неодноразово переривалася оплесками. На великому екрані був показаний

новий фільм про життєвий шлях і церковне служіння Патріярха Філарета.

У другій частині урочистої академії відбувся концерт, в якому взяли участь Національна заслужена академічна капела України „Думка”, Національний заслужений академічний український народний хор України ім. Г. Верьовки, Національний заслужений академічний ансамбль танцю України ім. Павла Вірського, Заслужений академічний ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України, Київський ансамбль ударних інструментів „Ars Nova”, Академічний ансамбль пісні і танцю Державної прикордонної служби України, народна артистка України Оксана Білозір, Герої України Василь Зінкевич та Анатолій Паламаренко, народний артист України Тарас Петриненко. Свій вірш, присвячений Патріярхові Філаретові, прочитав П. Мага.

Завершилася концертна програма співом „Многоліття” зведеним колективом всіх виконавців. Всі присутні разом з виконавцями піднесли співаки „Многая літа”.

Після академії та концерту у Великому бенкетному залі Національного палацу мистецтв „Україна” відбулося святкове прийняття, на якому були присутні духовенство, державні та громадські діячі, представники наукової й творчої інтелігенції, дипломатичного корпусу.

У Великому бенкетному залі палацу „Україна” з Патріярхом Філаретом Перший Віце-прем'єр з гуманітарних питань Вячеслав Кириленко та відома громадська діячка і популярна співачка Анжеліка Рудницька. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Історичний поховальний вінок привезуть до Нью-Йорку

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 18 січня в Національному музеї історії України відбулося урочисте відкриття виставки „Лицарям Української Народної Республіки присвячується” до 100-річчя проголошення Акту Злуки 22 січня 1919 року. Музей спільно з Державною архівною службою України представили для огляду Акт Злуки 1919 року, а також низку унікальних експонатів, які є свідками тих буремних часів.

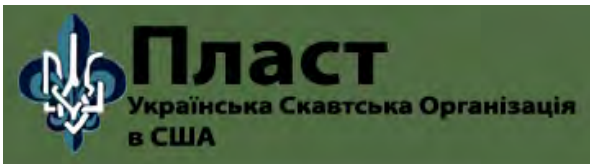
Зокрема, вперше показано шестикілограмовий срібний поховальний вінок для Січових стрільців, полеглих у листопаді 1918 року в бою під станцією Мотовилівка й урочисто похованих у Києві 19 січня 1919 року на території Маріїнського парку. Зараз місце поховання невідоме. Срібний вінок на могилу поклали Симон Петлюра і Володимир Винниченко.

Відкриваючи виставку, генеральний директор музею Тетяна Сосновська повідомила, що у другій половині березня вінок перевезуть до Українського музею в Нью-Йорку, щоб світ побачив боротьбу українців за власну державність.

На відкритті виставки прозвучали пісні часів Української революції 1917-1921 років, які виконала на старосвітській кобзі Тетяна Нікітюк.

Біля срібного вінка (зліва): заступник голови товариства „Меморіал” Юрій Баланюк, радник голови Служби безпеки України Ярослав Антоняк, перший заступник голови товариства „Меморіал” Богдан Моркляник, радник першого віце-прем'єр-міністра України Олександр Святоцький. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Пластова Станиця Ньюарку складає подяку всім Пластунам за те, що ходили з колядою цього року і підтримували цю чарівну традицію, та Українській громаді за те, що наших пластунів так гарно прийняла, та за підтримку Пласту.

Якщо ми до Вас не успіли прийти з колядою, або Вас не було вдома, вибачте - неодмінно загостимо до Вас в наступні році.

СКОБ

пл. сен. Орест Пенцак,
Чорноморець - станичний
пл. сен. Зезя Завадієвська,
Спартанка - референт коляди

Вивчаймо...

(Закінчення зі стор. 7)

Це трохи незвично, але правильно.
Як сказати українською мовою
трущоба?

Трущоба – нетрі.

Чи можливий вислів помер від

отриманих травм?

Можна просто сказати помер
від травм.

Чи можна вживати вийшло
(щось зробити) замість вдалося і
чи можна його вживати взагалі?

Крім вийшло, яке цілком украї-
нське, і вдалося, можна ще казати
пощастило щось зробити.

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

Шукаємо опікунку для старенької
мами в Silver Spring MD. Побажаний
досвід/витривалість з хворими на
Алzheimer. Близько церков, актив-
на Українська громада, гарний дім.

Ukicaregiverneeded@gmail.com
or 617-566-1996

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуюмо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU
OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homemaker agency
631-764-5388
631-727-2880
Ukrsistersag@gmail.com

Праця: Пошукую Українку до помочі
моїй дружині. Праця з проживанням,
5-7 днів на тиждень. Обов'язки вклю-
чають домашню допомогу, легке до-
машнє господарство, приготування
їжі. Potomac, MD. Більше інформації:
Англійською, Дон, 202-320-4746
Українською, Ніна, 202-664-4887

**ПРИДБАЙТЕ НАШІ
ФІНАНСОВІ ПРОДУКТИ**

Продажі:
888-538-2833

СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ
Life Insurance

АНУІТЕТИ
Annuities

СТРАХОВІ СЕРТИФІКАТИ
Endowments

Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Загальні інформації: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
facebook.com/UkrainianNationalAssociation
www.UNAInc.org

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3035

e-mail: mdrich@unamember.com

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Кандидатів прибуває...

(Закінчення зі стор. 1)

пив у Лондоні, в Британсько-українському Товаристві, з власною програмою, кажучи його словами, – „приведення в українську політику якомога більше нових облич“. Хоч у цьому випадку йдеться, мабуть, також про парламентські вибори, висліди яких можуть виявитися для України набагато важливішими, ніж президентські.

На жаль, С. Вакарчук все ще боїться пов'язати себе з якоюсь виразною ідеологією, намагаючись сподобатися усім без розбору. Наприклад, він проти того, щоб „ставити питання про російську агресію на вістря президентської кампанії“. Але ж тут став чи на став – ця агресія є головною небезпкою на шляху розвитку української держави. Політика, котрий хоче зігнорувати цю страшну реальність, чекає велике розчарування.

В певному контрасті до ідеологічної невизначеності популярного співака сприймається позиція кандидата від Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ Руслана Кошулинського. У кріслі заступника Голови Верховної Ради ця молода людина виявила себе твердим, послідовним і принциповим політиком. У його кандидатській програмі шлях до миру лежить через перемогу, а не через капітуляцію. Далі – деолігархізація, повернення капіталів з офшорів, створення контрактної армії, ухвалення державної програми забезпечення військовослужбовців житлом. Свободівець хоче зобов'язати всіх держслужбовців говорити українською мовою, запровадити для них усіх іспит з української мови та позбавляти громадянства осіб, які мають громадянство іншої країни.

А ось як виглядають антигерої. Кандидат від „Опозиційного блоку“ Олександр Вілкул – це той „слуга народу“, котрий відмовився виступати у Верховній Раді українською мовою.

З того ж політичного проросійського середовища – Євген Мураєв, він заслужив собі ганебної слави, назвавши українського в'язня російської тюрми Олега Сенцова „терористом“.

А телевізійний блазень Володимир Зеленський, вся „заслуга“ якого полягає у злісному висміюванні й обпльовуванні післямайданної України? Чого доброго від нього можна чекати? Навіть ідеологічно нейтральний міський голова Києва Віталій Кличко має щодо нього засторogi: „Це людина, яка сідає за кермо літака, обертається до пасажирів і каже: хто вмiє літати, підкажіть, зараз будемо злітати. Це дуже небезпечно!“.

Так, в подібних кандидатах є певна загроза, незалежно від того, кого з них буде підтримувати Володимир Путін. Однак, набагато більша небезпека криється не так в кремлівських ставлениках, як в самому виборчому процесі: Москва чинитиме все можливе й неможливе, аби зсередини втрутитися у вибори і зфальшувати, скомпрометувати українську демократію.

Ось що, наприклад, каже знаюча людина – колишній заступник Генерального секретаря НАТО Олександр Вершбов: „Очевидно, що Росія намагається застосувати всі свої інструменти, щоб втрутитися в українські президентські та парламентські вибори. Щонайменше – щоб посіяти безладдя та хаос. А як максимум – привести до влади поступливіших діячів, які можуть бути готові прийняти диктат Росії. Не думаю, що це можливо, але вони

можуть вважати, що цього можна досягти. Це означає, що Україну може чекати ескалація насильства, як це було наприкінці минулого року. Тим часом Захід відволікається на внутрішні виклики в США та Європі...“.

Задля більшої уваги читачів до цієї теми, додамо дуже слушні думки найавторитетнішого українського аналітика – академіка Володимира Горбуліна:

„Страшить не так кількість претендентів на посаду українського президента, як відсутність у багатьох з них чітких і зрозумілих програм, стратегічного бачення майбутнього, адекватного розуміння міжнародної ситуації, усвідомлення рівня й характеру загрози, яку несе Росія...“.

У списках кандидатів на пальцях однієї руки можна перелічити людей, здатних мислити і прораховувати ситуацію хоча б на два кроки вперед. Небезпека в тому, що серед потенційних здобувачів президентського звання і майбутніх кандидатів у депутати – явні або латентні агенти впливу Росії, яким вона намагається створити необхідні умови для перемоги.

Втручання Москви в перебіг виборчих кампаній загрожує бути безпрецедентним. На кону стоїть занадто багато. Невипадково деякі наші західні партнери не ризикують формувати пляни двосторонньої співпраці до завершення виборів.

2019-ий може виявитися для України таким самим складним, як і 2004-ий (хоча, ймовірно, і не таким, як 2014-ий). Успішність завтрашньої України залежить від того, чи здатні будуть еліти після виборів зформувати якісний образ майбутнього, піднятися над місечковою оцінкою реальності й зазірнути за горизонт.

Головне завдання, яке стоїть перед новими президентом, парламентом і урядом, – консолідація професіоналів для повноцінного відновлення „хребта“ держави, необхідного для випрацювання та втілення повноважних проєктів майбутнього, з урахуванням усіх викликів і загроз. Саме це може ліквідувати дефіцит довіри громадян до влади, мобілізувати найбільш затребуваний ресурс – єдність і згуртованість. Такий необхідний на тлі дедалі агресивнішої Росії і дедалі розгубленішої Європи.

І ще. Ми гостро потребуємо впевненості в собі. Про це я справді маю право говорити: за всі роки насиченого життя в незалежній Україні, при всіх президентах, при різних урядах, спостерігаючи безліч скоєних усіма нами (і мною особисто) помилок, впевненість у собі – це те, чого нам найбільше бракує...“.

Упевненість народу, нації в собі – це важливіше, ніж ім'я майбутнього президента. Упевненість і єдність. Лише за цієї умови Україна вистіть в останній битві зі своїм історичним ворогом. Вона вже близько. Ось найновіший звіт Голови Служби зовнішньої розвідки України Єгора Божка:

„Перед усіма російськими спецслужбами стоїть конкретне завдання „закрити українській вопрос“ у 2019 році. „Закрити“ означає повернути Україну в орбіту впливу Російської Федерації. І зробити це настільки надійно, щоб „ніяких цветних революцій“ в Україні більше ніколи не відбулося. Для цього у Кремлі розробили три сценарії розвитку подій. Перший – це реванш проросійських сил за підсумками президентських або парламентських виборів. У разі провалу проросійських або таких, що влаштовують Росію, сил на президентських виборах, буде застосовуватися другий сценарій – внутрішня дестабілізація чи так званий „контр-

льований хаос“, щоб змусити Україну силою прийняти умови, які висуває Кремль. У разі неможливості застосування перших двох сценаріїв, у Кремлі не виключають відкритої військової агресії проти України...“.

Засліпленим ненавистю до неза-

лежної України московським імперіалістам варто додати у свою загарбницьку стратегію четвертий варіант: куди вони будуть втікати, коли Росія почне валитися. Бо, за словом Христовим, хто подніме меч, той від меча й загине.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці повідомляє своїх членів та громаду, що 23 січня 2019 року відійшла з цього світу дійсний член НТШ-А

Доктор Надія Дюк

політолог
народжена 16 жовтня 1954 року

Віце-президентка
Programs for Europe, Eurasia,
Africa and Latin America and the Caribbean
at the National Endowment for Democracy;
членка Ради у справах міжнародних зв'язків
(Council on Foreign Relations),
Дорадчої ради Кенан інституту Центру міжнародних досліджень
імені Президента Вудро Вільсона,
членка «Вашінгтонської групи» українців;
редакторка журналу
"Soviet Nationality Survey"

Кавалер ордена княгині Ольги (2019)

Навчалася
в університеті Сассекса (University of Sussex, United Kingdom) та
Оксфордському університеті (St. Anthony's College, University of Oxford)

Авторка праць (у співавторстві):
"The Hidden Nation: The People Challenge the Soviet Union" (1990);
"New Nation Rising: The Fall of the Soviets and the Challenge of
Independence" (1993);
"The Next Generation in Russia, Ukraine and Azerbaijan:
Youth, Politics, Identity and Change" (2012)

Друкувалася:
у «Вашінгтон Пост», «Вашінгтон Таймс», «Журнали демократії»,
«Орбісі», «Азербайджанському інтернаціоналі»,
«Російському журналі публічної думки».

Рідним складаємо співчуття.

Вічна їй пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Ділимося сумною вісткою, що 21 грудня 2018 року в Детройті, Мишиґен, відійшов у вічність видатний художник сучасності, наш дорогий Чоловік, Тато, Дідусь та Прадідусь

св. п.

Юрій Григорович САВЧЕНКО

народжений 2 жовтня 1935 року
в м. Слов'янськ, Україна.

Змалечку і все життя він малював рідну Україну і весь навколишній світ. Закінчив Харківське художнє училище, член Спілки художників України, академік живопису та дизайну. Багато його картин зберігаються в приватних колекціях США, Канади, України, Німеччини та інших країн. Персональні виставки його картин відбулися в Україні, Німеччині, Хорватії, США та інших державах.

Юрій Савченко мав роботи, внесені в каталог „Європейська виставка“, - це „Сінічанская висота“ і „Суша кам'янка“, Австрія. Він був почесним громадянином рідного міста Слов'янськ. Картину „Двір моєї бабусі“ придбала галерея „Червоний Квадрат“, Лондон.

У глибокому смутку залишилися:

дружина - Валентина
сини - Михайло
- Константин
онук - Євген
онучка - Наталія
правнучка - Таїсія
ближча і дальша родина Юрія Савченка та всі шанувальники мистця в Америці та Україні

Вічна йому пам'ять!

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- **Перегляд рахунків**
- **Перевірка вкладів та виплат**
- **Електронні оплати рахунків**
- **Електронні щомісячні звіти 24/7**

Без оплат

Безпечно

Доступно

Надійно

Прямо

www.selfreliance.ny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

